

Četvrtak, 13. februar 2003.
Svedok Aleksandar Vasiljević

Otvorena sednica
Optuženi je pristupio Sudu
Početak u 9.05 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Najs (Nice).

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sada smo otprilike na paragrafima 215, 216 i 217. Generale Vasiljeviću, juče ste nam govorili o sastanku kojem ste prisustvovali 1. juna 1999. godine i poslednja tema o kojoj smo govorili su bila ovlašćenja, očigledna ovlašćenja koja je imao Šainović. Da bismo o tome nešto više rekli, da li se sećate da ste nam govorili po kom su redosledu ljudi ulazili u tu prostoriju gde je održan sastanak i kako su ljudi reagovali, odnosno kako su se odnosili prema Šainoviću i kako su reagovali kada je Šainović ušao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ja sam već opisao kakav je bio raspored za stolom gde smo sedeli. Poslednji su došli na taj sastanak gospodin Šainović i Anđelković. Kada su ušli u tu salu, mi smo svi ustali i nakon što su oni seli za sto sastanak je počeo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A sastanak je bio u sali za konferencije u jednom soliteru u Prištini i svi ste sedeli za konferencijskim stolom. U drugom delu prostorije bili su drugi pripadnici Prištinskog korpusa i Treće armije i bavili se kartama i radili slične stvari. Ovo samo da bi sudije imali predstavu kako je to izgledalo.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je vas navelo na zaključak da je ta prostorija imala određenu funkciju, da je bila neka vrsta komandne prostorije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, bila je neka vrsta komandne prostorije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, bavili su se kartama, kretanjem neprijatelja i sličnim stvarima. Da li se tokom tog sastanka razmatralo šta se dogodilo tokom prethodnih 24 sata, ali ništa drugo sem tih 24 sata se nije razmatralo detaljno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je bio jedan kratak, rutinski izveštaj šta se događalo u prethodna 24 sata. Prvo je general Lazarević izneo kratka zapažanja o dejstvima NATO. Posle toga je general Đorđević iz MUP-a izneo o dejstvima MUP-a. I tu nije bilo nekog, neke posebne situacije koju bih zapamtio kao nešto specifično. Završeno je sa kratkim jednim rezimeom šta treba u toku narednog dana da se uradi i uglavnom je bilo govora kod generala iz MUP-a da u toku narednog dana treba da se izvrši čišćenje terena negde na području Drenice (Drenice). To je uglavnom taj kratak deo sa sastanka.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada je reč o aktivnostima MUP-a, da li je Šainović trebalo da odobri te aktivnosti?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije bio takav tok sastanka niti je klima takva da je formalno to tada trebalo da se zaključi. Konstatovano je jednostavno da je sve u redu i da sve ide po planu, kako je i dogovoreno. Znači to je jedna dosta komotna, ja bih rekao atmosfera u kojoj se ti ljudi verovatno svaki dan sastaju.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. Sada imamo dva dokazna predmeta, časni Sude, i da bismo uštedeli na vremenu, mislim da možemo da preskočimo tabulator 39. Sledeći dokazni predmet je 320, tabulator 57 za koji želim da ga svedok samo na kratko pogleda. Generale Vasiljeviću, ovo je dokument za koji mislim da vam nije poznat. Vi ste ga razgledali kada ste došli ovde. Da li vam se forma ovog dokumenta čini uobičajenom i šta vam ovaj dokument govori o koordinacionoj funkciji zajedničke, združene komande u odnosu na Vojsku Jugoslavije i MUP?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ovo je plan rada stanice veze i radi se o radio mreži. Upravna stanica, to je zajednička komanda koja ima tajni

naziv "Paštrik", a onda je pored ovoga navedeno još 12 učesnika u toj radio mreži gde ima jedinica iz Vojske Jugoslavije i jedinica iz MUP-a.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Molim da se sada vratimo na tabulator 40, dokaznog predmeta 387, molim da se stavi engleska verzija na grafoskop. Generale, ovo je dokument od 17. aprila 1999. godine, štab Vrhovne komande, upućeno komandnom mestu. Kaže: "Veza - zajednička komanda za Kosovo i Metohiju, naređenje, strogo poverljivo... Sugestije - nastavi ti sa sveobuhvatnim pripremama". Zatim se navode razne druge stvari, a potpisao je Ojdanić. Kakvo je vaše tumačenje ovog dokumenta kada je reč o tome šta je zajednička komanda mogla da uradi, odnosno kakve instrukcije je mogla da da Vojsci Jugoslavije? Takođe, možda je to još važnije, kako da shvatimo Ojdanićevu funkciju u svemu ovome?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa iz ovog dokumenta se vidi da je prethodno postojala zapovest zajedničke komande za Kosovo i Metohiju u kojem je verovatno regulisan način upotrebe snaga, i pretpostavljam da je komandant Treće armije o tome obavestio načelnika Generalštaba. A onda on daje sugestije šta bi trebalo da se koriguje u tome. Međutim, to je interesantno, to da on daje sugestije, on je u stvari načelnik štaba Vrhovne komande i nije uobičajeno da on daje sugestije. Bilo bi sasvim normalno da on naređuje kako da se snage upotrebe. Znači, iz ovoga se vidi jedna pozicija te zajedničke komande, koja je ustvari neka vrsta dvojnosti, gde postoji zapovest za upotrebu snaga na Kosovu koja obavezuje komandanta Treće armije da tako i postupi, a on opet ima štab Vrhovne komande i svog pretpostavljenog od koga traži mišljenje, a ovaj mu daje sugestije. Znači, to je jedna dvojnost koja se pojavljuje i koja nije tipična za način komandovanja.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I na kraju, šta vama govori ovaj dokument u vezi sa tim ko je tu imao glavnu reč, Pavković - Šainović ili Pavković - Ojdanić, da to sad pojednostavimo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je u najneugodnijoj situaciji bio Pavković, jer je on praktično imao u neku ruku dva komandanta, jedan koji je bio dole na licu mesta na Kosovu, koji vidim daje zapovesti, a ima i subordinaciju po vertikali, prema načelniku Generalštaba. Sad, da li je ta sugestija imala snagu koju daje načelnik Generalštaba, snagu zapovesti, ja to ne znam kako su postupili po tome, ali neka dvojnost postoji.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je Šainović imao ulogu od kritičnog značaja?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim da jeste, ali ja ne mogu da budem decidan u tome, zato što nisam bio u situaciji da to mogu da konkretno i vidim. Ali mislim da jeste.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tabulator 41, dokazni predmet 387. Vraćamo se u avgust 1998. godine, generale. Ovo je jedan dugačak dokument tako da ćemo ga samo pogledati i zatražiti vaš komentar. Molim vas, stavite prvu stranu na grafoskop. Vidimo da je ovo dokument komande Prištinskog korpusa, istureno komandno mesto Đakovica (Gjakove). To je odluka o zajedničkom angažovanju snaga MUP-a i Vojske Jugoslavije. Vidimo da se govori o odluci, o borbenom poretku, o zadacima jedinica. Na drugoj stranici se pominje, molim stavite drugu stranu na grafoskop, pominje se vatrena podrška, mere borbenog obezbeđenja, pozadinsko obezbeđenje. Na trećoj strani se pominje tehničko obezbeđenje, intendantsko obezbeđenje, zatim sanitetsko obezbeđenje, saobaračaj, prikupljanje oduzetog oružja. Zatim na dnu strane piše "Komandovanje i veza - komandovanje borbenim dejstvima vršiče Zajednička komanda za Kosovo i Metohiju sa isturenog komandnog mesta Prištinskog korpusa u Đakovici. Vezu organizovati po planu veza koju će sačiniti načelnik veze Prištinskog korpusa". I onda, to piše na poslednjoj strani: "Sadejstvo sa snagama MUP-a organizovati u toku priprema i u toku borbenih dejstava", i potpisao je Nebojša Pavković. Upućeno je MUP-u Republike Srbije, komandi Posebnih jedinica policije i na razne druge adrese. Generale, kada pogledate ovaj dokument iz 1998. godine, šta nam on govori o ovlašćenjima zajedničke komande i nad MUP-om i nad Vojskom Jugoslavije, da li su oni u to vreme delovali pod svojim sopstvenim lancem komande?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Prvo, ovaj dokumenat je vojnički korektno sastavljen. Vidi se u ovoj poslednjoj tački komandovanja i veza da komandovanje vrši zajednička komanda. Ovdje vojska praktično sadejstvuje sa snagama MUP-a koje izvode dejstvo i to uglavnom, iz ovoga se vidi, vatrenom podrškom. Da li je o ovome bio obavешten Generalštab, ja to ne znam. Znači, po ovome što cenim, zajednička komanda je imala ustvari izvršnu komandu u angažovanju snaga na Kosovu i Metohiji, sa tim da je u njoj postojao vojni deo i verovatno i deo iz MUP-a koji je rukovodio jedinicama MUP-a, a onaj ko je tada bio na čelu zajedničke komande, on je bio kao najstarije lice koje je o svemu odlučivalo. To je što mogu iz dokumenta da vidim, sobzirom da ja tada nisam bio u službi.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tabulator 42 molim. Sada se vraćamo na vreme kada ste vi bili u službi, to je 29. maj 1999. godine. Od načelnika štaba Vrhovne komande, generala Ojdanića, upućeno komandantu Treće armije lično, to je dakle dokument štaba Vrhovne komande, kojim se podsećaju da treba da obave različite zadatke. Šta vama, generale Vasiljeviću, pokazuje ovaj dokument u vezi sa ovlašćenjima koje je Ojdanić imao u ovoj fazi i koja se vide na osnovu ovog dokumenta?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Možda malu nedoumicu može da mi predstavlja ovo što se ne kaže "naređujem" nego "upozoravam". Međutim, da sam ja komandant koji je primio ovaj dopis iz štaba Vrhovne komande, ja bi ovo shvatio kao naređenje. Znači, ipak se ovde upozorava šta treba da se učini. Po mome, to ima snagu naređenja koje je obavezno za komandanta Treće armije, jer on u preambuli kaže da postoje podaci o nekim dejstvima koja se mogu sprovesti i upozorava na te podatke. Moglo je da se tu napiše i naređenje, ali ja mislim da je smisao, jer bez obzira na naziv "upozoravam", ima snagu naređenja.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala lepo. Tabulator 43. To je poslednji dokazni predmet u ovom bloku pitanja. Ovo je dokument od 7. jula 1998. godine, dakle, to je pre vašeg vremena u službi, to je komanda 125. motorizovane brigade, i dokument je potpisao Dragan Živanović. U zaglavlju piše: "Zabrana izvođenja akcija bez znanja i odobrenja zajedničke komande za Kosovo i Metohiju" i onda se kaže da se na osnovu naređenja zajedničke komande od ranijeg datuma u cilju povećanja efikasnosti izvršenja zadatka naređenjem zabranjuje izvođenje bilo kakvih akcija jedinica iz sastava bez odobrenja zajedničke komande. Verovatno da je to sve šta bi trebalo da pogledamo u ovom dokumentu koji se sastoji iz tri strane u prevodu, a vi nam recite na koji način se ovo uklapa u vaše shvatanje operacija, odnosno delovanja zajedničke komande u 1999. godini?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa isto ima znači snagu jedne, neke mini Vrhovne komande dole koja rukovodi zajedničkim dejstvima MUP-a i Vojske Jugoslavije na Kosovu i Metohiji. Ovde se očigledno radilo i može da se naslutiti da je bilo pojedinačnih upotreba nekih jedinica ili da je tražena podrška jedinica Vojske Jugoslavije jedinicama MUP-a, a da to nije bilo verifikovano preko zajedničke komande, i da je možda dolazilo do nekih improvizacija, pa možda i problema u toj koordinaciji. I ovime se na neki način zavodi red u tom lancu komandovanja, a i dalje ostaje da je zajednička komanda ta koja u stvari naređuje dejstva, konkretna dejstva na Kosovu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, ovo je na neki način bilo, uopšteno govoreći, adekvatno za angažovanje višestrukih snaga?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC NAJS: Iako se u to vreme činilo da ima izvesne neorganizovanosti, kao šta ste rekli. Hvala lepo. A sada prelazimo na kratku privatnu sednicu. Paragrafi 219, 220 i 221.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, na otvorenoj smo sednici.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Idemo na paragraf 224, vrlo kratko. Za slučaj da to možda postane relevantno, možete li da nam vrlo ukratko pomognete sa Vojno-teritorijalnim komandama? Šta su bile te komande?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Vojno-teritorijalne komande su postojale u JNA i to su komande koje vrše mobilizaciju, vode vojnu evidenciju i vrše uput regruta u armiju. One su bile potčinjene komandi armije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A kada govorimo o području koje nas posebno zanima, da li je Vojno-teritorijalna komanda u Prištini (Prishtine) bila nadležna za Kosovo, a Vojno-teritorijalna komanda u Nišu za ostatak južne Srbije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I kada su bile operativne, nalazile su se pod komandom brigada Vojske Jugoslavije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne pod komandom brigada već pod komandom armije, ako mislite na komandu vojnog okruga.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li možete da se setite nekih primera? Na primer, odredi vojno-teritorijalne komande u Istoku (Istog), Klini (Kline) i Đakovici.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Vojno-teritorijalni odredi su jedinice koje se nalaze u sastavu vojnih odseka kao nižih komandnih struktura u okviru komande vojnog okruga. Znači, to su jedinice koje su pre svega namenjene za kontrolu teritorija na kojoj se nalaze. Međutim, vojno-teritorijalni odredi mogli su biti upućivani i angažovani i van teritorije na kojoj su matično loci-

rani. Znači, to je rezervni sastav i bilo je takvih slučajeva da, na primer, konkretno sa Sedmom pešadijskom brigadom iz Kruševca ide i vojno-teritorijalni odred, na primer iz Brusa, sa tog područja i on se pridaje, znači komandi brigade i ulazi praktično u njen sastav i pod njenu komandu. Mislim da to ništa nije vanredno nego redovna procedura i pojava.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A sada hajde da pogledamo tabulator 44, dokaznog predmeta 387. To je dokument, ako pogledate prvu stranu, molim poslužitelja da stavi prvu stranu, to je dokument od 26. juna 1998. godine, to je dakle pre nego što ste se vi ponovo aktivirali i kaže: "Na osnovu strogo poverljivog naređenja komande Treće armije", strogo poverljivo, broj i tako dalje, "i pogoršane političko-bezbednosne situacije na prostoru Kosova i Metohije, a u cilju odbrane i zaštite građana od šiptarskih i terorističkih grupa, naređujem". Naređenje dolazi od Pavkovića. Dakle, on kaže: "Naređujem - izvršiti organizacijsko-tehničke pripreme za podelu naoružanja i municije na ruke vojnim obveznicima raspoređenim u ratne jedinice Prištinskog korpusa, vojnu oblast Priština i 202. pozadinsku bazu". I zatim pri kraju tačke 3, drugi paragraf tačke broj 3, kaže se: "Na osnovu izrađenih spiskova izvršiti pozivanje vojnih obveznika po manjim grupama u kasarne i organizovati podelu i zaduženja naoružanja po selima nastanjenim srpskim i crnogorskim življem. U toku izvršenja ovog zadatka posebnu pažnju posvetiti merama bezbednosti, tajnosti i maskirnoj disciplini". Zatim pod tačkom 6: "Nakon izvršene podele, izvršiti pripremu i organizaciju naseljenih mesta za odbranu". I zatim dalje kaže: "Za svako mesto zadužiti aktivnog starešinu koji će neposredno rukovoditi pripremom". I dalje: "Komandanti vojnih odeljenja su odgovorni za ovo organizovanje u svojim zonama odgovornosti, u saradnji sa MUP-om", a zatim u tački 8 stoji: "Zabranjujem formiranje i angažovanje bilo kakvih dobrovoljačkih jedinica osim onih koje sačinjava lokalno seosko stanovništvo, odnosno žitelji sela". Generale, vi ste videli ovaj dokument. Da li ste pre nego što ste videli ovaj dokument znali da su postojale takve vrste odbrane sela?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam znao.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, ako pogledamo ovaj dokument, osim ukoliko vi ne pronađete neki detalj koji bi sugerisao da taj dokument nije pouzdan, recite nam šta vam kaže taj dokumenat o prirodi plana koji se navodi u dokumentu? Da li je to bio tajni plan?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne bih mogao to da nazovem kao da postoji tajni plan. Ovde se radi o podeli naoružanja i vojne opreme

rezervnom sastavu jedinica JNA, to je Vojska Jugoslavije u to vreme, koje je uslovljeno konkretnom političko-bezbednosnom situacijom na terenu. Nije ekscesno da se to oružje i oprema može podeliti rezervistima koji pripadaju određenoj ratnoj jedinici Vojske Jugoslavije dole na prostoru Kosova i Metohije. Međutim, ovde se upozorava, znači, na mere tajnosti, da se za to ne sazna. Znači ta podela oružja je mogla da ide i tako legalno, po naređenju, znači proceni se situacija da je to oružje neophodno da bi se jedinica brzo formirala u slučaju potrebe, i onda se, da se ne bi gubilo vreme, naoružanje i oprema podele vojnim obveznicima na čuvanje. Ovo je naređenje išlo prema korpusu iz komande armije, ja mogu samo da pretpostavim da to ni komandant armije nije uradio na svoju ruku već verovatno da je to došlo iz Generalštaba. E sada ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dobro. To nam je verovatno dovoljno. Ali, dakle, činjenica je da vi niste za to znali dok niste videli dokument ovde, pred Sudom?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A sada paragraf 226. Da li je štab Vrhovne komande imao dva prijemna centra za dobrovoljce za Vojsku Jugoslavije za koje ste vi znali?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je bilo regulisano tako da se dobrovoljci integrišu u Vojsku Jugoslavije, a ne da se cele dobrovoljačke jedinice integrišu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, bilo je striktno naređenje oko tog postupanja.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Paragraf 230, štab MUP-a za Kosovo je na čelu imao generala Lukića. To ste nam, čini mi se, već rekli. Da li ste vi iz toga zaključili da je postojala koordinacija operacija MUP-a po direktivama Zajedničke komande?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Paragraf 233. Da li su na Kosovu delovale neke specijalne jedinice MUP-a?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pozabavićemo se detaljnije sa jednom ili dve. Da li je postojala SAJ, Specijalna antiteroristička jedinica kojoj je na čelu bio Živko Trajković?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su postojale interventne brigade i odredi "PJP-a" na opštinskom nivou?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim da brigade interventne nisu bile na opštinskom nivou nego su to krupniji sastavi, a odredi posebnih jedinica policije su bili po opštinama.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Postojala je i jedna operativna grupa, to se zvalo "OPG-e" i ona je bila deo posebnih jedinica policije, zar ne?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To nije operativna grupa nego operativno poterna grupa. Znači, postojale su operativno-poterne grupe i više ih je bilo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da, to sam rekao, odnosno to sam hteo da kažem. Da li je po vašem shvatanju pukovnik Goran Radosavljević zvani Guri bio opšti komandant Posebnih jedinica policije na Kosovu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mogu da kažem samo delimično nešto šta su mi organi bezbednosti na Kosovu referisali između ostalog i o tom stanju. Znači, i oni su imali podatke da tim grupama komanduje čovek pod nazivom Guri i imali su i njegov pozivni znak sa radio stanice. Koja mu je stvarno funkcija bila, ja ne znam. Po saznanju organa bezbednosti, te grupe su bile pod njegovom komandom.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šta ste vi procenili, ko je bio glavnokomandujući Posebnih jedinica policije u Srbiji u to vreme?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja koliko sam upoznat, to je bio general Stevanović.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koliko je vama poznato, kolika je bila veličina operativno-poterne grupe?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je sve iz podataka koje su mi davali organi bezbednosti kada sam bio na Kosovu, to su bile manje grupe, od 20 do 30 ljudi, lako naoružane, uglavnom od mesnog stanovništva sa tog terena.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A sada da na brzinu pogledamo dokazni predmet 319, tabulator 38. Republika Srbija, Ministarstvo unutrašnjih poslova, Sekretarijat unutrašnjih poslova, policijska stanica Đakovica. To stoji u zaglavlju dokumenta. Ovo je spisak pripadnika trećeg voda četvrte čete 123. interventne brigade. I to je, dakle, vod od 24 ljudi. I zatim, ako gledamo dalje, na strani 13, vidimo ostatak liste. Kako se ovo podudara sa vašim razumevanjem uloge Posebnih jedinica policije u tom području u to vreme?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dakle, vidi se da postoji 123. interventna brigada i da je ovo spisak sastava trećeg voda četvrte čete. Pošto je ovde Ministarstvo unutrašnjih poslova, znači policijska stanica u Đakovici verovatno da je ovaj vod svakako iz Đakovice, a možda je i cela četa interventne brigade bila na području Đakovice.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Specijalna jedinica Resora državne bezbednosti, odnosno JSO raspolagala je kojom opremom i kakvim uniformama?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je Jedinica za specijalne operacije Službe državne bezbednosti. Ona je imala specijalnu opremu, da tako kažem najkvalitetnije vrste i posebne kategorije. Karakteristični su bili po maskirnim uniformama, i da su nosili crvene beretke, a imali su i specifične šešire. Zatim, imali su, mogli su biti prepoznati po specijalnim vozilima "Hamer" (Hammer) sa kojima su se kretali na teritoriji Kosova, a imali su različito naoružanje, od protivavionskog mitraljeza do klasičnih automatskih pušaka i automata.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kako se zvala ta jedinica i njen komandant?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nju su i po znaku koji je nosila zvali "Sivi vukovi", a komandant jedinice je bio Milorad Ulemek zvani Legija.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je vama izgledalo da su oni imali prethodno borbeno iskustvo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim da jesu, da to nije sporno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A ko je bio nadređeni Legiji?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa prvi nadređeni je Franko Simatović, a jedinica je praktično pod komandom načelnika Resora državne bezbednosti u to vreme, Radeta Markovića.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Čućemo nešto i o sastanku koji ste vi imali sa optuženim u maju 1999. godine, ali da sada spomenemo samo jedan ele-

ment toga. Da li je tom prilikom Rade Marković potvrdio upotrebu i razmeštanje jedinica za specijalne operacije u jednom kosovskom selu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Konkretno se radi o selu Jezerce (Jezerce).

TUŽILAC NAJS: A sada molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, na otvorenoj smo sednici.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su Arkanovi "Tigrovi" bili prisutni na Kosovu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, jesu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gde su bili stacionirani, pod čijom komandom?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Prema informacijama koje smo mi imali, a koje je kasnije na sastanku potvrdio i Rade Marković lično, oni su bili u Kosovu Polju (Fushe Kosove) i naši izvori informacija su nam rekli da tamo ima stotinak ljudi. Rade Marković je tvrdio da je stotinak njih odgovorilo, ali da je on uzeo samo trideset kao dobrovoljce. Oni su bili razmešteni u posebnom jednom kampu, da ga tako nazovem, u nekom objektu u Kosovu Polju i po onome kako je izjavio Rade Marković, zbog toga što su prethodnih dana počinili neki zločin, ubili su neki bračni par Albanaca, on je naredio da se vrate sa Kosova.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pod čijom komandom su oni bili, prema vašem shvatanju?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Izveštaj je bio organa bezbednosti da se nalazi pod komandom čoveka pod nazivom Guri.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U to vreme koliko je široko bila poznata Arkanova reputacija i shodno tome potencijal za poteškoće koje su za sobom donosili Arkanovi "Tigrovi"?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa zna se kakva je reputacija njegova bila, mislim to je jedan duži period i duža priča, ali iz tih prvih saznanja o formiranju Srpske dobrovoljačke garde u tom prvom jezgru od oko tridese-

tak ljudi kojih je bilo, gotovo da nije bilo lica koje nije bilo već kažnjavano za razna krivična dela. Drugo, oni su i javno nosili dugo oružje, iako je njegovo zaduženje i nošenje bilo posebnim propisima regulisano. Imali su reputaciju koja je poznata svima, da su učestvovali u mnogim nedelima.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Prema vašim informacijama da li je Arkan imao neke službene identifikacione isprave?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, on je imao to još iz perioda one Jugoslavije i nikad bez tih isprava nije bio. Međutim, i pripadnici njegovog rezervnog sastava su imali iste legitimacije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Još nekoliko detalja pre nego što pređemo na sastanak sa optuženim. Subordinacija MUP-a Vojski Jugoslavije u vreme ratnog stanja. Da li vam je poznato da li je Ojdanić od optuženog zatražio da izda naređenje o potčinjavanju?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je MUP to poštovao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koliko ste vi shvatili od Ojdanića ili iz drugih izvora, šta se dogodilo kada je Ojdanić skrenuo pažnju optuženom na taj problem?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Po onome šta mi je ispričao general Ojdanić, to je bilo negde kasnije nakon njegovog penzionisanja, on mu je rekao: "Da, dobro, taj će se problem rešiti", ali nismo mi naređenje pisali zbog problema sa MUP-om Srbije nego da se MUP u Crnoj Gori stavi pod kontrolu vojske. I to mi je pokazao general Ojdanić iz njegove radne beležnice, i dobro se sećam da je to bilo zapisano crvenom olovkom. Dakle, ta potčinjenost praktično nije na terenu zaživela.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tabulator 45, dokaznog predmeta 387, molim. Ovo je jedan kratak dokument od pukovnika Mileta Stanojkovića. Molim stavite samo prvu stranu na engleskom na grafoskop. Datum je 19. april 1999. godine, Treća armija, štab Vrhovne komande, sektor za operativno-štabne poslove, dolazi sa komandnog mesta. Piše: "Na osnovu naređenja predsednika Savezne Republike Jugoslavije u skladu sa članom 17. Zakona o odbrani, u cilju obezbeđenja svih učesnika naređujem: potčinjavaju vam se

jedinice i organi unutrašnjih poslova u vašim zonama odgovornosti. Komandanti Prve, Druge i Treće armije i Ratne mornarice svojim naređenjem regulisaće sva ostala pitanja koja proističu iz tačke 1. ovog naređenja". Da li ovo odgovara vašem shvatanju uložениh napora da se potčine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ovo su, ovako su išla naređenja linijom komandovanja i to ništa nije sporno. Znači, o ovome su obavestene komande na terenu, da se prepotčinjavaju jedinice MUP-a u pogledu komandovanja i njihove upotrebe. Pitanje je samo da li je to zaživelo, a ja koliko znam nije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala. Molim da pogledamo tabulator 46, dokaznog predmeta 387. Kao što ćemo videti, ovo je dokument koji je došao otprilike sedam, odnosno osam dana nakon vašeg sastanka sa optuženim. Datum je 25. maj 1999. godine i dolazi od generala Pavkovića. Odnosi se na prepotčinjavanje jedinica i organa Ministarstva unutrašnjih poslova komandi Treće armije, tačnije komandi Prištinskog korpusa i podnosi se zvaničan izveštaj o prepotčinjavanju snaga MUP-a snagama Vojske Jugoslavije. Možete da pogledate na brzinu. U paragrafu broj 2 se kaže: "Neizvršenje naređenja o prepotčinjavanju direktno je impliciralo probleme na planu sadejstva jedinica". Paragraf 3 kaže: "Režim bezbednosti na teritoriji do sada nije zaživio u praksi u duhu zakona". Pogledali ste ovaj dokument. Kakve komentare imate o njemu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ovo samo potvrđuje šta sam već rekao. Komandant Treće armije praktično moli načelnika Generalštaba da se nešto učini na nivou Vrhovne komande da ta subordinacija profunkcioniše. Međutim, za mene je ovde interesantno i drugo pitanje. Dole postoji zajednička komanda i upravo bi ta zajednička komanda trebalo da razrešava ovaj problem, a ne da se opterećuje načelnik Generalštaba sa tim, jer dole neku izvršnu komandu ima gospodin Šainović koji je upravo radi toga tamo, da koordinira aktivnosti vojske i MUP-a. I sledeće, vidi se da Ministarstvo unutrašnjih poslova Srbije praktično nije prosledilo, ako je dobilo naredbu, a pretpostavljam da jeste, nije je prosledilo da se ona realizuje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da vidimo da li sam vas dobro razumeo. Da je postojala stvarna želja za saradnjom u zajedničkoj komandi da se ostvari prepotčinjavanje kao što je navedeno u ovom dokumentu, vi biste onda očekivali da se ovi problemi ne usmeravaju na način na koji se usmeravaju već da se oni usmeravaju ka Šainoviću?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, znači on je imao nadležnost nad organima MUP-a takođe, ali je prvi problem da iz Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije, vidi se, nije spušteno to naređenje potčinjenim sastavima MUP-a.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I poslednji dokument u ovom bloku je tabulator 47, dokazni predmet 387. To je dugačak dokument, ja ću samo da tražim vaš komentar o njemu, a kasnije možemo da ga detaljno pogledamo. To je dokument od 27. maja 1999. godine, komanda Prištinskog korpusa, upućeno je komandi MUP-a i to je naređenje za razbijanje i uništenje ŠTS u rejonu Prekaze (Prekazi i Poshtem). I tu se navode detalji. Pretresno veće može da vidi različite međunaslove kojima se određuju poglavlja. Kako vam izgleda ovo naređenje po samoj svojoj formi? Da li je to zapovest koja je u adekvatnom obliku?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, i vojnički vrlo korektno urađeno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je naređenje generala Lazarevića i upućeno je komandi MUP-a. Mislim da je ovo kopija iz MUP-a. Da li je to tačno? Ukoliko nemate nikakav komentar, možemo da pređemo na drugu temu.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada su počinjeni zločini na toj teritoriji, da li je Vojska Jugoslavije imala jurisdikciju nad tim zločinima? I ako jeste, ako su znali za zločine, da li su vodili istragu u vezi sa tim zločinima, da li se time bavila Vojna policija i pravosudni sistem, odnosno da li je to predavano civilnim organima u određenim fazama?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Iz obilaska organa bezbednosti na području Kosova i Metohije po onome šta sam informisan, a i kasnije šta sam imao priliku da saznam, svi otkriveni slučajevi i zločina i pljački bili su procesuirani i postupci su vođeni preko vojnih tužilaštava Prištinskog i Niškog korpusa. I znam samo za jedan slučaj u vreme dok sam bio na Kosovu da su se imale indikacije, to se radi o Gornjoj Klini (Kline e Eperme), da je počinjen zločin, a da se nije baš brzo reagovalo. Nadležnosti za utvrđivanje odgovornosti za zločin stoji iz toga koja je jedinica na tom terenu delovala, da li MUP, da li Vojska Jugoslavije. Ako je delovao MUP, onda je nadležnost bila civilnih pravosudnih organa, odnosno MUP-a i obrnuto, ako je to bilo u zoni dejstva i posledica dejstva Vojske Jugoslavije, onda je o tome morao da bude obavешten vojni tužilac. On je naređivao vojnoj policiji da vrši uviđaj i dalja procedura je ulazila u sudski postupak.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Konkretna zločin oko kojeg možete da nam pomognete, to je događaj u Rožajima 18. aprila 1999. godine. Da li je to počinila jedinica srpskog MUP-a?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je počinila jedinica, po izveštaju organa bezbednosti, kojom je komandovao neki Dragan Stojanović koji je sa većim brojem vozila praktično bio u poteri ili proterivanju jedne grupe civila koji su se sklonili na područje Rožaja u mesto Kaluđerski Laz. Kada su ih tu pristigli, likvidirali su veći broj lica, oko 10 ih je bilo ranjeno, među njima jedna devojčica i jedna žena. I Vojna policija je saznala za taj događaj i izvršila je jedan uviđaj, hitni uviđaj. Ranjene je prebacila u zdravstvene ustanove i o tome obavestila nadležni MUP u Rožaju. Šta je dalje urađeno, ja ne znam.

TUŽILAC NAJS: Molim da pređemo na kratku privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, na otvorenoj smo sednici.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li se 8. maja 1999. godine zamenik načelnika Uprave bezbednosti Prištinskog korpusa sastao sa vama u Beogradu i obavestio vas da je Služba bezbednosti svesna zločina koji su počinjeni prema civilima? Da li ste vi od njega zatražili da napiše izveštaj o onome šta vam je rekao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste vi obavestili o tom izveštaju generala Farkaša i to na proslavi dana JNA, odnosno Vojske Jugoslavije? Da li je Farkaš taj izveštaj prosledio Ojdaniću i da li je onda Ojdanić detalje o tome preneo optuženom 14. maja?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imam male ispravke u ovome šta ste rekli. Znači, general Geza je obavesthen odmah nakon dobijanja prvih tih informacija sa Kosova, a on je obavestio generala Ojdanića ne na dan Vojske Jugoslavije, jer je to 16. jun nego na dan bezbednosti, 13. maja 1999. godine. I 14. maja nas je general Ojdanić obavestio da je on o tome informisao sada optuženog i da je zakazan sastanak o problemu zločina za 17. maj.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je generalu Pavkoviću naređeno da dođe u Beograd da bi raportirao generalu Ojdaniću o navodnim zločinima i da li ste vi takođe dobili instrukcije da prisustvujete i da obezbedite informacije koje je prikupila vaša služba?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je to.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je 16. maja održan sastanak Generalštaba kojem su prisustvovali Pavković, Farkaš, pukovnik Gajić i vi i na kome se raspravljalo o kriminalnim aktivnostima i takođe o tome kako taj materijal prezentirati optuženom sledećeg dana?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Bio sam i ja na tom sastanku.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su u tom materijalu bili detalji o grupama dobrovoljaca i problemima koji postoje sa centrima za regrutaciju dobrovoljaca?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Spomenut je jedan problem, jedan slučaj samo koji je bio problematičan, u prihvatnom centru u Grockoj gde je jedna grupa dobrovoljaca prošla bez uobičajene procedure proveravanja i obuke. Ali to je bilo samo uzgredna informacija. Osnovno je bilo saznanje o zločinima koje su počinili pripadnici Vojske Jugoslavije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je general Pavković tvrdio da MUP optužuje vojsku za počinjene zločine, a on je tvrdio da zločini nisu počinjeni?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. On je konkretno izneo optužbe koje su išle od strane MUP-a prema Vojsci Jugoslavije čak za nekih oko 800 lica, a da se po svim ispitivanjima koja su izvršili organi Treće armije radilo o odgovornosti za smrt, ali ne i za zločine 271 lica. Nakon predočavanja tih podataka MUP-u, onda je MUP izašao sa svojim podacima, da oni pod svojom odgovornošću imaju 326 lica. I onda se pojavio problem da ove dve cifre kada se saberu to nije 800. I sećam se da je o tome diskutovano 16. uveče.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sastanak sa optuženim je bio narednog dana na istom mestu, na mestu gde je bila Vrhovna komanda, gde je održan i prethodni sastanak?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Meni je to bio prvi sastanak tog kao nekog štaba, na tom komandnom mestu. Mislim, u redu, tačno je.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ko je prisustvovao sastanku sa optuženim?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Od generaliteta je bio general Ojdanić, general Nebojša Pavković, general Farkaš Geza, ja i pukovnik Gajić. Sa druge strane je bio gospodin Šainović i Rade Marković.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste vi prezentovali informaciju o izveštaju o zločinima koje su počinili Vojska Jugoslavije i dobrovoljci na Kosovu? Možete da odgovorite sa da ili ne.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: General Pavković je izneo svoju priču i pomeno tela u Jezercu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da se vojska optužuje za ta dela, a ona u tom reonu nije ni deštvovala.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je Rade Marković rekao nešto o tome?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nakon izlaganja mog i generala Pavkovića u diskusiju se uključio Rade Marković. On je rekao da su dobrovoljci nužno zlo koje prate svaki rat, da je tačno da je on uputio 100, dobio ponudu od Arkana za 100 njegovih pripadnika iz jedinice "Tigrovi", da je uzeo 30, to sam već pričao, i da on isto zna da je Boca koji je spominjan bio na Kosovu, ali da je obavešten od Đorđevića da je on vraćen nazad.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je vođena bilo kakva rasprava o broju ubijenih u vezi sa brojevima koje ste pominjali i koje su iznesene prethodnog dana?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, to je izneo general Pavković u svom izveštaju kao i inače probleme u tom optuživanju od strane MUP-a, optuživanju vojske da je ona počinila zločine, a da kod njih takvih slučajeva nema.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šta je optuženi rekao, pre svega Markoviću, u vezi sa tim šta treba da uradi da bi rešio problem dobrovoljaca?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On je rekao da treba da se sastane sa ministrom Vlajkovićem i generalom Đorđevićem i da reši taj problem sa tim dobrovoljcima konkretno o kojima se govorilo, i da im kaže da njima zbog toga neće biti skinuta glava, ali da nema razloga da ih štite. To je jedno. I drugo je rekao da ovakvi drastični slučajevi koji su bili navođeni moraju da budu hitno sankcionisani i razrešavani i da ti nazovi Srbi koji se tako ponasaju i čine zločine nanose veliku štetu svemu tome šta je Jugoslavija do

sada u ratu učinila. Onda je skrenuo pažnju da treba da se pojača obezbeđenje granice prema Republici Srpskoj, da treba da se vodi računa da se opet neka dobrovoljačka jedinica negde ne pojavi na Kosovu, pa da imamo probleme sa njom i da posebno treba obratiti pažnju na moguće ubacivanje snaga sa područja Albanije (Albania) i iz Makedonije i da vodimo računa, to se dobro sećam kada je rekao: "Da nam ne pobodu zastave kao gotovu granicu na Kosovu". To je iz, to su bitne te stvari iz izlaganja. Ima više detalja, ali mislim da nije bitno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ministar unutrašnjih poslova Stojiljković nije bio prisutan. Da li je bilo šta rečeno o njemu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nama nije obrazlagano, a bilo je čudno. Bilo je pet generala iz Vojske Jugoslavije, a ni jedan od generala koji komanduju snagama Javne bezbednosti na Kosovu i nije dato nikakvo objašnjenje zbog čega oni tu nisu prisutni.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vraćićemo se na neke druge karakteristike tog sastanka, koje su vas možda iznenadile, ali u ovom trenutku nam recite da li je Šainović išta rekao i ako jeste šta je pričao? Ukratko nam to kažite.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, on je rekao da prvi put čuje za taj centar i prisustvo Arkanovih ljudi u Kosovu Polju, i da će da proveri tačnost te informacije. Zatim oko dobrovoljaca je rekao da ima ljudi koji kupuju i to za veću svotu novca uniforme pripadnika vojske ili MUP-a da bi tako mogli da upadnu na teritoriju Kosova i da pljačkaju. I predlagao je da se možda, da nije loše da se na Kosovo uputi neki organ neutralan iz Beograda koji bi ispitao sve to šta je navedeno na sastanku.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kakva je bila reakcija optuženog na tu preporuku?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tu preporuku je u svom izlaganju prvi bio spomenuo general Pavković koji je predlagao da se formira državna komisija kao neutralno telo koja će ispitati sve navode koje idu od strane MUP-a, ali i od vojske i da se utvrdi objektivna istina, šta je tačno od tih optužbi. Meni je bilo karakteristično da je optuženi to potpuno preskočio, kao nešto šta nije ni spomenuo, a mislim da je imalo potrebe da se angažuje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li se sećate bilo čega šta je optuženi rekao tada kada nije reagovao na takvu vrstu preporuke? Dakle, da li je rekao bilo šta o vojsci i razlici između vojske i MUP-a?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, govorio je da je vrh Vojske dobro definisan, ali da ministar Stoiljković sa generalom Đorđevićem treba da sredi stanje u MUP-u. Govorio je i to i oko toga da treba da se obezbedi preko Generalštaba bolji rad komande armije u Podgorici, a ne da kad uhvate neku grupu terorističku iz Peći (Peje) vraćaju je nazad na Kosovo da bi tamo bila isleđivana umesto da se to čini u Crnoj Gori. Mislim, to su neki detalji još, a ima dosta detalja sa sastanka, ja ga mogu celog reprodukovati, ali ne znam koliko je interesantno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Prisustvo Arkanovih "Tigrova" je bilo suprotno politici ili zakonu o uključivanju dobrovoljaca, odnosno dobrovoljačkih jedinica. Kada je to pomenuto i da li je na to optuženi reagovao? I ako jeste, kako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije uopšte reagovao na to, kao da nije spomenuto.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je izrazio neko iznenađenje, da li je postavio bilo kakvo pitanje kako je to moglo da se desi?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Čak je i gospodin Šainović izrazio sumnju da su oni dole na Kosovu iako je pre toga Rade Marković nedvosmisleno rekao da ih je 30 otišlo sa njegovim znanjem i odobrenjem.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je sam optuženi na bilo koji konkretan i određen način doprineo tome na koji način da se reši problem kriminala, odnosno problem dobrovoljaca?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa izuzev onoga šta sam rekao, da drastični slučajevi moraju da se rešavaju, da onaj Boca mora da bude predat, ovaj, pravosudnim organima, nije više bilo reči oko toga. Bio je jedan zaključak kao da postoje neki problemi u saradnji između organa vojne bezbednosti i Službe državne bezbednosti Srbije, dao je zadatak da ta saradnja mora da bude normalizovana, da treba što pre održati zajednički sastanak na kojem treba razrešiti navodne međusobne probleme i to je od onoga šta je on rekao. A to je imalo za posledicu da u Generalštabu ovaj sastanak, mislim, znam da je general Ojdanić 28. maja održao sastanak sa vojnim pravosudnim organima kojima je ...

SUDIJA MEJ: Prekinuću vas sada, generale Vasiljeviću, vreme je za pauzu.

TUŽILAC NAJS: Imam još samo jedno pitanje, uz vašu dozvolu, i time bih mogao da završim ovu temu o sastancima.

SUDIJA MEJ: U redu, sada ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite gospodine Najs.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pa da završimo vaš iskaz o sastanku 17. maja. Već ste spomenuli neke reakcije optuženog. Kada se sastanak završio, da li ste vi svi otišli iz prostorije ili su neki ljudi ostali?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mi generali smo otišli, a optuženi je rekao Radetu Markoviću da ostane.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je još neko ostao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ostao je optuženi, gospodin Šainović i Rade Marković.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Imajući u vidu okolnosti pod kojima se odigrao sastanak i svrhu sastanka, da li se vama to činilo normalnim, prikladnim?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Razlog je bio normalan da se takav sastanak održi. Nije bilo normalno da se na njemu ne nalaze i ne učestvuju ljudi koji najbolje znaju situaciju na terenu, to su bili generali Đorđević, Stevanović, Lukić. I mislim da je tu svakako bilo mesto i ministru unutrašnjih poslova, Vlajku Stojiljkoviću.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dobro, idemo dalje. Na osnovu vaših poseta tom području i na osnovu izveštaja koje ste primili, sada govorimo o paragrafu 262, kada su, prema vašem sudu, jedinice Vojske Jugoslavije vodile najintenzivnije operacije, u kojem tačno periodu, od datuma do datuma?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu da dam tačne datume, ali u svakom slučaju to je bilo u toku aprila 1999. godine.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Između 23. marta i aprila ili?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tada, znači od početka sukoba sa NATO-om, pa negde do kraja aprila.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Prilikom vaših poseta terenu u mesecu junu, da li ste приметили razaranja u ruralnim područjima? Da li ste приметили mrtvu stoku? Da li ste išta приметили u vezi broja civila?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, sa tim da nisam viđao mrtve civile nego ih je manje bilo van urbanih sredina. Znači, ceo taj ruralni deo je bio praktično napušten i prazan. U gradovima je situacija bila normalna.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada govorimo o izveštajima o zločinima koje su vama podnele jedinice Uprave bezbednosti na Kosovu, da li je jedan izveštaj govorio o dobrovoljcima kojima je komandovao pukovnik Slobodan Stošić?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije pukovnik nego potpukovnik Stošić i u njegovom sastavu, u sastavu njegove jedinice bila je jedna manja grupa dobrovoljaca.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šta su, prema vašem shvatanju, oni učinili?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne prema mom shvatanju nego prema konkretnim saznanjima. Dobrovoljci pod nadimcima Dugi i Oto likvidirali su šest ili sedam Albanaca civila i bacili su ih u bunar, to je u selu Gornja Klina, i taj bunar su zatrpali. I kada sam za taj slučaj saznao, onda sam naredio da se uputi patrola policije, vojne policije da izvrši uviđaj na tom mestu. Međutim, nisu mogli da pridu, jer je taj reon već bio pod kontrolom terorista šiptarskih. Pokrenut je postupak i Stošić i ova lica su pritvorena i suđenje je bilo u Vojnom sudu u Nišu.

TUŽILAC NAJS: Molim kratak prelazak na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej (May).

SUDIJA MEJ: Da li želite da nešto kažete na otvorenoj ili na privatnoj sednici?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa pošto ste ovo raspravljali na zatvorenoj sednici zbog bezbednosti svedoka, možemo li da raščistimo stvari koje su potpuno jasne? Koliko sam ja razumeo, svedok je ...

SUDIJA MEJ: Vratićemo se na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, vi svedočite otvoreno, zar ne, javno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi tražili u nekom prethodnom postupku i kontaktima koje ste imali sa drugom stranom da ne svedočite javno, da svedočite tajno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ni u jednoj fazi niste tražili da svedočite tajno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: U vezi sa ovim želim da stavim primedbu gospođine Mej, jer ovo je ko zna koji put da mi pod šifrom imamo svedoka koji nije tražio da svedoči tajno, a tretira se kao svedok koji svedoči tajno što, priznaćete, veoma sužava prostor u kome ja ili moji saradnici mogu da prikupljaju informacije koje se tiču tog svedoka.

SUDIJA MEJ: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: I molim da se ta praksa ukine.

SUDIJA MEJ: U redu, primili smo ka znanju. Primili smo to ka znanju, nećemo sada o tome raspravljati. Mi ćemo u dogledno vreme pokrenuti to pitanje sa Tužilaštvom. Izvolite, nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kada ste postali general JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mislite kada sam unapređen?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, kada ste postali general? Kada ste unapređeni u čin generala?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 22. decembra 1990. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je bilo još vreme mira, vreme postojanja još SFRJ i vreme redovnog i regularnog dolaska do tog čina kroz svu proceduru koju je predviđao Zakon o vojsci i pravila koja ga prate. Je li tako? Da li to podrazumeva da ste vi morali da završite sve vojne škole ...

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li to znači da ste morali da završite sve vojne škole koje su vas za to kvalifikovale i da niste preskočili ni jednu vojnu školu uključujući i školu Nacionalne odbrane i tako dalje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači da je, da biste došli do tog čina, morali ste da pokažete sasvim dovoljan nivo znanja o propisima SFRJ, a posebno o onima, od ustava do Zakona o odbrani, kojima se reguliše funkcionisanje oružanih snaga. Je li to tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nije baš tako, nije postojao predmet u Vojnoj školi da se izučava ustav, to je više stvar opšteg poznavanja ili opšte kulture.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali pretpostavljam da kao generalu koji je redovno došao do tog čina, da li smatrate da je osnovana pretpostavka da su vam poznati propisi o oružanim snagama?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U globalu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li vam je poznato po definiciji, a ja ću vam citirati član 240. Ustava Jugoslavije, član 240. stav 2: "Oružane snage", preskočiću sad Socijalističke Republike Jugoslavije i tako dalje, "čine jedinstvenu celinu i sastoje se od Jugoslovenske narodne armije kao zajedničke oružane sile svih naroda i narodnosti i svih radnih ljudi i građana ..."

prevodioci: Molimo vas da čitate malo sporije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu, čitaću sporije. "I sastoje se od Jugoslovenske narodne armije kao zajedničke oružane sile svih naroda i

narodnosti i svih radnih ljudi i građana Jugoslavije i od Teritorijalne odbrane kao najšireg oblika organizovanog oružanog opštenarodnog otpora". To vam je poznato, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije sporno ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije sporno ništa. Znači, oružane snage su jedinstvene i sastoje se od JNA i Teritorijalne odbrane. Član 313. kaže: "Predsedništvo SFRJ je najviši organ rukovođenja i komandovanja oružanim snagama Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije". To takođe nije sporno.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, komanduje oružanim snagama koje čine JNA i Teritorijalna odbrana. "Predsedništvo SFRJ utvrđuje plan upotrebe oružanih snaga Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije u slučaju rata i naređuje upotrebu oružanih snaga u miru. Predsedništvo SFRJ može određene poslove rukovođenja i komandovanja oružanim snagama preneti na Saveznog sekretara za narodnu odbranu. Savezni sekretar za narodnu odbranu odgovara Predsedništvu za poslove koji su na njega preneseni. To sve nije sporno i to je vama poznato. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, i vi to čitate i vama je poznato isto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Naravno da je i meni poznato. Ja vam zato postavljam pitanja, jer se ovo odnosi na početak vašeg svedočenja u kome ste vi izneli tvrdnje koje su suprotne ovim propisima o tome kako Teritorijalnom odbranom komanduje predsednik republike u republici i tako dalje, šta iz citiranih propisa proizilazi nije tačno. A ja ću vas podsetiti i na Zakon o opštenarodnoj odbrani koji pretpostavljam da ste čitali sobzirom da ste bili general JNA, i Zakon o opštenarodnoj odbrani je trebalo da vam bude poznat. Da ne citiram ponavljanja da su oružane snage jedinstven oblik organizovanja, to nije sporno. U članu 88. stoji: "U Saveznom sekretarijatu za narodnu odbranu obrazuje se Vojni savet. Vojni savet pored Saveznog sekretara za narodnu odbranu sačinjavaju načelnik Generalštaba, zamenik saveznog sekretara, podsekretar, pomoćnici, glavni inspektor narodne odbrane, komandanti armija, komandanti Teritorijalnih odbrana republika i komandanti Teritorijalnih odbrana autonomnih pokrajina". Dakle, svi zajedno. Je li to sporno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne bi trebalo da bude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada, u ovom delu gde se govori o rukovođenju i komandovanju oružanim snagama, pa se ponavlja da Predsedništvo kao najviši organ komanduje oružanim snagama i onda idu sve njegove, sva njegova ovlašćenja i onda se kaže: "Imenuje i razrešava dužnosti na predlog nadležnog republičkog, odnosno pokrajinskog organa komandanta Teritorijalne odbrane republike, odnosno komandanta Teritorijalne odbrane autonomne pokrajine". Dakle, komandante Teritorijalne odbrane kao sastavnog dela oružanih snaga svake republike i svake autonomne pokrajine imenuje Predsedništvo SFRJ kao vrhovni komandant oružanih snaga. Je li to sporno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije, zato što su obično generali pa se piše ukaz, ali predlog ide iz republike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Član 111. kaže sledeće: "Rukovođenje i komandovanje u Teritorijalnoj odbrani ostvaruju komandanti Teritorijalne odbrane i starešine jedinica u ustanovama Teritorijalne odbrane, u skladu sa zakonom". A član 115. kaže: "Komandanti Teritorijalne odbrane republika i komandanti Teritorijalne odbrane autonomnih pokrajina odgovaraju Predsedništvu SFRJ u smislu člana 113. ovog Zakona". Je li to sporno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne bi trebalo, za normalnu situaciju ne bi trebalo da bude sporno, kada postoji cela SFRJ i celo Predsedništvo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "Savezni sekretar za narodnu odbranu može izdavati naređenja, obavezne instrukcije i druge akte komandantima teritorijalne odbrane u poslovima izvršavanja akata Predsedništva SFRJ, iz ovih članova koji se nabrajaju, i poslovima rukovođenja i komandovanja oružanim snagama koje prenese na njega Predsedništvo SFRJ." Dakle, vi ste ovde, izlazeći u susret ovoj drugoj strani, implicite objašnjavali kako je Teritorijalna odbrana u nadležnosti predsednika republike. Kao što vidite, Teritorijalna odbrana nije u nadležnosti predsednika ni jedne republike, pa ni tada u mojoj kao predsednika Republike Srbije već u nadležnosti oružanih snaga, odnosno vojne strukture. A sami ste, samo da to potvrdimo, govorili da je Teritorijalna odbrana u zonama odgovornosti vojnih oblasti potčinjena komandama tih vojnih oblasti. Je li tako?

SUDIJA MEJ: Tu je bilo nekoliko pitanja. Prvo pitanje je bilo da Teritorijalna odbrana nije bila u okviru nadležnosti, odnosno kompetencije predsednika ni jedne republike, uključujući i Srbiju, već je bila u nadležnosti oružanih

snaga, u okviru vojne strukture i u okviru vojne oblasti. Generale, da li se vi slažete sa tim ili ne?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Časni Sude, ja imam prvo jednu obavezu da kažem, da ja ovde nisam došao da izlazim bilo kome u susret, niti Tužilaštvu niti optuženom nego da govorim istinu u meri koliko je znam. To je samo odgovor na jednu upadicu. I drugo, sve ovo što je pročitano iz Zakona, to se odnosi na neko normalno stanje u kojem postoji jedinstvena SFRJ i stanje u kojem postoji Predsedništvo kao kolektivni komandant. Ja koliko se sećam, ovaj, u Ustavu Srbije, ja mislim da je to iz 1989. ili 1990. godine, optuženi će to verovatno bolje znati, jer ima te propise kod sebe, bila je jedna odredba da ako se, znači ja je parafraziram, ako se neke odluke donose koje idu na štetu interesima Srbije i odbrane, onda važe odredbe iz tog Ustava. Ja sam rekao da to parafraziram. Sve ovo što je pročitano odnosi se na normalnu situaciju. Međutim, ako ja sad mogu da postavim pitanje optuženom, ako nije imao nikakvih ingerencija prema Teritorijalnoj odbrani, ja se sećam da je jednom prilikom vršio smotru jedne brigade Teritorijalne odbrane, a ne znam na osnovu čega i na osnovu kojih ovlašćenja ako nema nikakve ingerencije?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To nije smotra nego vežba Teritorijalnih odbrana na koju me je pozvao komandant Teritorijalne odbrane Srbije da vidim kako to izgleda i to je, kao što vi dobro znate, bila uobičajena praksa da civilne vlasti budu pozvane na neku vežbu ili na neku drugu, kako bih rekao, aktivnost čak i vojnih jedinica, a ne samo Teritorijalne odbrane, što kod mene nije bio slučaj, ja se nisam mnogo bavio time.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Drago mi je da ste pomenuli ovaj član Ustava Srbije i očekivao sam da ga pomenete, pa ga slučajno imam kod sebe. U njemu piše ...

prevodioci: Molimo vas da čitate polako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo polako ću čitati, uvažavam upozorenje prevodioca, jer je tačno da je Republika Srbija celovit ustav donela i ima sva prava i dužnosti kao svaka država. Ali piše lepo, to je član 135. i tu piše: "Prava i dužnosti koje Republika Srbija koja je u sastavu Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije ima po ovom ustavu, a koja se prema

saveznom ustavu ostvaruju u Federaciji, ostvarivaće se u skladu sa saveznim ustavom”, a Republika Srbija je, kao što znate, nadam se da to nećete poreći, svim svojim ponašanjem podržavala Jugoslaviju, podržavala tu federaciju, a i u skladu sa svojim Ustavom u kome kaže da njena prava i dužnosti ...

SUDIJA MEJ: Zaustaviću vas, ovo je samo dugačak govor. Koje je vaše pitanje za svedoka?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je, dakle, poznato da upravo po tom Ustavu Srbije, prava i dužnosti koje Republika Srbija, koja je u sastavu SFRJ, ima po ovom svom ustavu, a koja se prema saveznom ustavu ostvaruju u federaciji ostvarivaće se u skladu sa saveznim ustavom, da se Srbija toga pridržavala?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Gde, u republici će se ostvarivati?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U republici će se ostvarivati?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, ne. Njena prava se ostvaruju u skladu sa saveznim ustavom, ona koja ima po tom ustavu ostvaruju se, a koja se rešavaju u federaciji, ostvaruju se u skladu sa saveznim ustavom. Dakle, ovim Republika Srbija naglašava da sve što je u skladu sa saveznim Ustavom, a šta pripada njenim pravima ona ustupa saveznom ustavu. Je li to tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pitanje je kako je u praksi bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A pa dobro, ja ne znam šta vi i kakve primere imate u praksi. Da li ste vi na osnovu nekog svog primera u praksi izveli zaključak, na primer, pošto ste upotrebili reč “pretpostavljam” kada vas je pitao gospodin Najs, ako su bili prisutni pripadnici Teritorijalne odbrane, pomenuli ste, na primer iz Valjeva ili iz nekog drugog mesta u Srbiji tamo ...

SUDIJA MEJ: Pitanje molim, pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I na pitanje da li je dobio saglasnost predsednika Republike Srbije, vi ste rekli: “Pretpostavljam da je bila potreba”, da vi to pretpostavljate?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Po ovim svim propisima, kao što vidite, takva saglasnost niti je tražena, niti je bila potrebna, jer su oružane snage upotrebljavale jedinice Teritorijalne odbrane u zoni svoje odgovornosti. Je li vam ova karta predočena na početku? Rekli ste čak da nije ni ispravna, jer granice vojnih oblasti nisu ovako nacrtane nego nešto malo, rekli ste istočnije, ova granica Prve vojne oblasti. Da li je sporno da granice vojnih oblasti ni u kakvom smislu nisu pratile granice republika, zone odgovornosti vojnih oblasti nisu bile podešene po republičkim granicama već su jednostavno po teritoriji Jugoslavije bile podjeljene na tri vojne oblasti koje su zanemarivale bilo kakve granice republika.

SUDIJA MEJ: Dozvolite svedoku da odgovori. Dozvolite svedoku da odgovori, nemojte da postavljate beskonačna pitanja.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Nije to sporno šta ste rekli. I ja sam to isto rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vrlo dobro. Da li je sporno, ja sam zapisao šta ste rekli, u prostoru gde je JNA, da je Teritorijalna odbrana potčinjena JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To sam u beleškama vašeg ispitivanja zapisao. A posebno, ako su u pitanju borbena dejstva mora biti potčinjena JNA. Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Samo ne znam o kojoj Teritorijalnoj odbrani govorite, jer ja sam govorio o dve vrste Teritorijalne odbrane kad se tiče Slavonije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja govorim, ja ne znam za dve vrste Teritorijalne odbrane, ja znam za pojam Teritorijalna odbrana koja se formira na teritoriji u skladu sa zakonom. Ako vi mislite na vrstu Teritorijalne odbrane koja je formirana u Istočnoj Slavoniji kao posebna Teritorijalna odbrana, to je drugo, ali to onda treba da objasnite.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam to objasnio. Možda vi treba da objasnite koja je to druga vrsta Teritorijalne odbrane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa pretpostavljam, da pošto vi kažete da postoje dve vrste Teritorijalne odbrane da onda to vi treba da objasnite, a ne ja, ja ne znam za dve vrste Teritorijalne odbrane.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam objašnjavao o toj Teritorijalnoj odbrani i u čijem, na čijem čelu su se nalazili ljudi iz vašeg MUP-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Doći ćemo na to. Prvo, to nije moj MUP, to je MUP Republike Srbije, a i tu ste napravili niz stručnih grešaka koje generalu koji je čak bio na čelu Uprave bezbednosti ne bi smele da promaknu.

SUDIJA MEJ: Ne, ne. Nemojte uopšte da se trudite da odgovorite na to pitanje. Takva vrsta komentara je potpuno nepotrebna. Vi takve komentare morate da utemeljite, da ih podržite. Nemojte da dajete tako opširne komentare, ako ne možete da ih potkrepite. Ono šta biste vi trebali da radite je da postavljate pitanja, a ne da iznosite ovakve komentare.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja postavljam pitanja gospodine Mej, molim vas, sa najvećim zadovoljstvom, pošto je ovo vrlo koristan svedok, na žalost ne za drugu stranu kako ona misli, jer ćemo isterati na čistinu tu istinu.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, molim vas da idete dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa upravo o tome govorim da takve greške ne bi smele da promiču. Da li ste vi ovde na insistiranje gospodina Najsa odgovorili kako šef DB odgovara predsedniku republike? Jeste tako rekli?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije bilo nikakvog insistiranje, znači ja sam rekao da je šef Državne bezbednosti u periodu za koji ja znam bio direktno vezan za vas. To je jedno. I drugo, dozvolite, i drugo da kad ste postali predsednik Jugoslavije onda ste tog šefa SDB izmestili iz Republike Srbije i vezali ga za sebe. I to je tačno. I ništa nije od mene iznuđeno da to kažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. E sad da vas pitam, je li Resor državne bezbednosti jedan od resora Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, bar je u to vreme bio?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači po propisima, govorite kakvi su propisi?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, o propisima govorim, o ustavu, o zakonu, o Zakonu o Ministarstvu unutrašnjih poslova, o unutrašnjim poslovima i tako dalje.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je sve tačno, tako je regulisano.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali šef Resora državne bezbednosti ima svog nadređenog. Da li je to ministar unutrašnjih poslova?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Trebalo bi da bude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači načelnik Resora državne bezbednosti odgovara prvo ministru unutrašnjih poslova. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Trebalo bi da bude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je ministar unutrašnjih poslova član Vlade Republike Srbije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I on sprovodi zakone Republike Srbije i odgovoran je Vladi Srbije.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ništa nije sporno u tome kako je propisano. Ja vas molim da mi postavite pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Postavljam pitanje, kako onda pravite šemu kako šef Državne bezbednosti odgovara direktno meni i vezan je za predsednika Republike? Vi ste napravili šemu vojske koja takođe ima neke nekorektnosti, ali na to ćemo doći kasnije, pa ste pokazali tačno kako je šta povezano. A ovu šemu koju ste napravili, napravili ste je napamet i u skladu sa ovim šta ova optužba ovde govori.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ma ne, nemojte mene dovoditi stalno u vezu, da sam ja u dosluhu sa optužbom. Ja sam ovde došao da svedočim ne ni protiv vas ni u vašu korist, došao sam da govorim istinu u meri u kojoj znam. A konkretno ovo šta sada vi govorite, meni su poznati svi ti propisi i tu ništa nije sporno, ali je druga situacija kako je zaista bilo, i ne možete sporiti da je šef Državne bezbednosti prvo postavljen po vašem izboru, znači to govorim od 1991. godini, 1990. godini kad sam došao u Upravu bezbednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je bio šef Državne bezbednosti kad ste vi došli u Upravu bezbednosti?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Zoran Janačković. Znači čovek koji je bio, koliko ja znam, pre toga van ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zar nije pre toga bio Tošić, na primer, pre Zorana Janačkovića? Vi ga niste zatekli, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam, ja sam tada bio odsutan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je bio Zoran Janačković.

SUDIJA MEJ: Da se vratimo na gospodina Janačkovića. Generale, vi ste bili prekinuti kada ste davali odgovor. Rekli ste: "Zoran Janačković, znači čovek koji je bio, koliko ja znam, pre toga van ... Da li ste hteli još nešto da dodate?"

SVEDOK VASILJEVIĆ: Prekinut sam ovom bujicom reči pa ne mogu da dođem do izražaja. Zoran Janačković nije čovek koji je radio u Službi državne bezbednosti, znači nije imao nikakva iskustva iz rada organa unutrašnjih poslova i postavljen je na jednu profesionalnu funkciju očigledno po preporuci i naklonosti optuženog, jer znam da su bili vrlo bliski i intimni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam hteo da račistimo to kako stoji, to u skladu sa propisima i da li je to tako funkcionisalo, a ako nije, otkud vama saznanje da to nije tako funkcionisalo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mogu odmah da odgovorim jednim delom na to. Na sastanku od 17. maja 1999. godine na kojem nije bio prisutan ministar unutrašnjih poslova Srbije, vi dajete zadatak načelniku resora Službe državne bezbednosti da prenese ministru šta vi govorite, kao da je on stariji od ministra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Naprotiv, da li je vama poznato da je taj načelnik Resora državne bezbednosti pomoćnik tog ministra, pa pošto ne prisustvuje ministar nego prisustvuje njegov pomoćnik, šta ima logičnije od toga nego da pomoćnik koji prisustvuje, jer ne prisustvuje ministar mu prenese to šta je bilo na sastanku, kao što biste vi svom pretpostavljenom preneli kad on nije bio prisutan na sastanku? Šta ima logičnije od toga? On predstavlja Ministarstvo unutrašnjih poslova Srbije, on je pomoćnik ministra unutrašnjih poslova po svojoj funkciji na koju ga je imenovala vlada i svakodnevno na kolegijumu ministra unutrašnjih poslova svako referiše iz svog resora o onome šta je aktuelno, kao što i vi referišete na ...

SUDIJA MEJ: Moram da vas zaustaviti zato jer ovo odlazi daleko van uobičajenog pitanja. Generale, možete li da odgovorite na ovo šta optuženi kaže ili želite da pojasni svoje pitanje?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Prepoznajem šta sam trebao da budem pitan. Odmah da kažem, znači nije normalno da se mlađem prenosi šta treba da kaže starijem, a da sam ja bio u toj poziciji, ne zato što sam bio u vojsci, znači iz zaključka koji sam imao, ja bih lično preneo onom ko je meni prvi podređen, znači da ne kažem da se igramo gluvih telefona. Govori se šefu Resora državne bezbednosti kao navodno potčinjenom ministru unutrašnjih poslova, šta je rekao predsednik da mu se prenese. Zašto ga predsednik ne pozove?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A otkud znate da ga nisam pozvao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa zato što ja upravo to ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vi to znate da ga ja nisam pozvao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja samo znam da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate, na primer, generale da ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, samo trenutak. Postavili ste pitanje. "Kako znate da ga ja nisam pozvao na sastanak", to je bilo pitanje.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Ja znam da na sastanku nije bio niko od generala iz MUP-a ni ministar unutrašnjih poslova, kad govorim o tom sastanku 17. maja. A da li ste vi posle toga prenosili ja to ne znam, pretpostavljam da ste i preneli, ali ja sam samo rekao šta ste rekli Radetu Markoviću, da on prenese ministru ono što je govoreno na sastanku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vama nije logično, da upozna ministra sa svim što je rečeno na sastanku? Nije vam to logično?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Meni prvo nije logično da na tom sastanku bude pet čelnih generala iz Vojske Jugoslavije, a da se ne udostoji niko od bar približnog ranga iz MUP-a koji znaju stanje na terenu da dođu na taj sastanak. Znači, to mi nije logično.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, vi na primer ne znate, ali mi ćemo doći na taj sastanak, jer on pada na kraj svedočenja, pa ćemo doći

na taj sastanak. Ali slučajno, da li vam je poznato da je trebalo da prisustvuje ministar i da se nepun sat pre sastanka izvinio zbog visoke temperature, ali je rekao: "Pa tu je Rade, on će mi preneti sve", i da tu nema nikakvih problema, šta je uobičajeno, šta nije nikakva, nikakva drama i da neko može da bude ili ne bude prisutan na sastanku? To nije nikakav tajni sastanak za ministra unutrašnjih poslova ili za nekoga od vas iz vojske.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sada ja da odgovorim. Naprotiv, ne bi trebalo da bude tajna nikakva, ali prvo, vi niste rekli nama zbog čega nema ljudi, odgovornih ljudi iz MUP-a, iz javne bezbednosti. Ako je ministar bolestan, nisu valjda temperaturu dobila još tri generala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta, ja treba vama da se pravdam da li je neko na sastanku ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije to stvar pravdanja, to je stvar jedne korektnosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da se vratimo, da se vratimo na ovo, doći ćemo mi na taj sastanak, doduše možda će vam biti neprijatno kad pogledate neke stvari vezano za to, neprijatno u vezi sa ovim šta ste rekli ovde.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nema problema.

SUDIJA MEJ: Ne, ne, gospodine Miloševiću. To nisu prikladni komentari. Ako imate pitanja, postavite ih, ali nemojte da komentarišete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Prema tome, kada uzmemo u obzir propise koje sam vam pročitao, način na koji je funkcionisala Vojska i oružane snage Jugoslavije, recite mi da li je logično to šta ste konstatovali da je komandant Teritorijalne odbrane Vojvodine general Mandarić u to vreme bio na komandnom mestu generala Panića, komandanta Prve armije? Je li to logično?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam to naveo kao pozitivan slučaj, gde jedinice Teritorijalne odbrane Vojvodine dejstvuju da je tu i njihov komandant.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema tome, to je potpuno u skladu sa propisima?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno, taj deo koji sam naveo je u skladu sa propisima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim lepo, samo da to raspravimo. Vi ste tu pomenuli u tom kontekstu da sam ja govorio da Srbija nije u ratu. Šta tu ima loše? Pa naravno da Srbija nije bila u ratu. Mi jesmo podržavali Jugoslaviju i podržavali JNA u njenim funkcijama, ali Srbija nije bila u ratu. Ili vi smatrate da je Srbija bila u ratu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mogu sada da odgovorim?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zato vas pitam.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A iz toga da Srbija nije bila u ratu, a da vi kažete da je Srbija podržavala JNA, zbog čega se nije reagovalo na neodazivanje hiljada vojnih rezervista? Ja mislim da ih je bilo negde oko 12.000 za koje su bile podnešene krivične prijave zbog izbegavanja vojne službe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To pitanje je u nadležnosti vojske ne organa Republike Srbije, generale. Vi to dobro znate.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Vojska postavlja zahtev MUP-u da takva lica mora pronaći i privesti vojsci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. To je prilično nevažno pitanje za ovo vaše svedočenje pa ćemo ići dalje. Ima nekoliko stvari koje ste vi ovde pominjali kao nekakve činjenice. Ja idem redom kako ste govorili, a verovatno prema zamisli gospodina Najsa on ide i na neke sporedne stvari, pa na glavne, pa se vraća, priličan krkljanac mu je u tom programu njegovom. Ali molim vas, vi kažete govoreći o naoružavanju da su paravojni sastavi u Istočnoj Slavoniji imali neke trofejne puške, automate "Thompson" (Thompson) za koje ste vi pretpostavili da su iz skladišta Teritorijalne odbrane Srbije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam tako rekao. Rekao sam da znam da je takvo naoružanje bilo u sastavu Teritorijalne odbrane Srbije. Znači, to znam pouzdano, a onda pretpostavljam da je to iz tih skladišta bilo podeljeno na tom terenu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi pretpostavljate da je to iz tih skladišta dato u Istočnu Slavoniju? To je vaša pretpostavka?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam i bliže odrednice koje nisam navodio. Znači konkretno da je iz jednog skladišta Teritorijalne odbrane u okolini Beograda na putu prema Valjevu, iz tog skladišta je otišao deo naoružanja za Slavoniju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi ste ovde pominjali razna lica koja su učestvovala u deljenju oružja, neke pukovnike, neke oficire i tako dalje. Koliko sam shvatio, to nije išlo nikakvom linijom naloga sa više instanci JNA koja je inače bila u posedu tih magacina nego je išlo po nekakvoj zavičajnoj liniji, neko je nekome hteo da pomogne ili da uradi bez neke naredbe koja bi došla sa vrha, "dajte", "isporučite", "naoružajte" i tako dalje. Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim to da bude onda jasno. Onda ste uzeli za primer jedan zahtev koji ste i sami nazvali megalomanskim. Ovde je prikazan kao dokazni predmet da se tamo negde u Bosni obraća rukovodstvo i traži od vojske da za potrebe policije da, ne znam, helikoptere, oklopna vozila, neke BOV-ove, nekakvo naoružanje, sredstva veze i tako dalje. Vi ste za taj zahtev rekli da je megalomanski, a eto traži se to od vojske. Je li tako? Naveli ste to.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ali to se radi o različitim vremenskim periodima. Ova pojedinačna podela oružja po nekoliko komada ili možda i nešto veća količina, to je period negde prve polovine 1991. godine, a ovi zahtevi o kojima vi govorite odnose se na 1992. godinu, dakle u fazi pripremanja snaga Teritorijalne odbrane i MUP-a u Krajini da se konstituišu kao jedinice koje će ući kasnije pod međunarodnu kontrolu. Znači, to su dva različita vremenska perioda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali ovde se radi o Bosni, ne radi se uopšte o Hrvatskoj.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Vi niste rekli ni da li je Bosna ni ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi ste rekli da je u Bosni i prikazali ste dokument koji se odnosi na Bosnu. Ovde je pokazan dokument koji je popis stvari koji se tražio u Bosni. Tada nije bilo reči uopšte o UNPROFOR-u (United Nations Protection Forces) u Bosni.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pojasniću. Znači, to su jedinice koje isto traže naoružavanje jer su prema Krajini, to je centar Banja Luka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Moje pitanje je sledeće, generale.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tom zahtevu udovoljeno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije. A šta onda dokazuje nekakav zahtev nekog lokalnog rukovodstva upućen vojsci, a vojska tom zahtevu nije udovoljila? Šta to onda dokazuje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ništa ne dokazuje. Znači, ja sam rekao da je to bio megalomanski zahtev i nije udovoljen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste rekli nije udovoljen nego ste samo rekli: "Zahtev je megalomanski" i tako dalje.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali tom zahtevu nije udovoljeno.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja koliko znam nije.

prevodioci: Molimo govornike da prave pauze između pitanja i odgovora

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, napravićemo pauze između pitanja i odgovora zbog prevodioca. Rekli ste da su u jesen 1990. godine bili prisutni u Krajini neki funkcioneri MUP-a Srbije.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad je Babić ovde svedočio, on je uspeo da nabroji trojicu koji su bili u razna vremena tada. Koliko vi možete da nabrojite tih koji su bili 1990. godine u Krajini, a Krajina je takođe u Jugoslaviji, u Hrvatskoj, u Evropi (Europe) i tako dalje? Ovi građani Jugoslavije, eto bili u Krajini, koliko je njih bilo tamo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Iz tog perioda o kojem vi govorite znam za jednoga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači jedan funkcioner MUP-a Srbije je bio 1990. godine u Krajini?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja za taj deo znam, možda ih je bilo više, ali za jednog znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li se onda na bazi toga da je taj funkcioner, a možda je poreklom iz tog kraja, slučajno taj o kome gov-

orimo je poreklom iz tog kraja, kao što i vi znate, pa je bio u kraju iz koga je poreklom, da li to dozvoljava konstataciju koju ovde čujemo sa druge strane funkcioneri MUP-a Srbije boravili u Krajini 1990. godine? Evo ja boravio u Dubrovniku i 1990. godine i 1991. godine i 1989. godine i tako dalje, na letovanju.

SUDIJA MEJ: To nije važno. Nije važno šta kaže Tužilaštvo, ako vi sada citirate izjavu kao što ste rekli druge strane, pretpostavljamo da to znači Tužilaštva. Nije na svedoku da odgovara na pitanja o tome šta su oni rekli. On može da svedoči samo o onome šta je on sam čuo ili video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda nije sporno da, što se vašeg ličnog saznanja tiče, vi znate samo za jednog čoveka koji je radio u MUP-u Srbije, a bio 1990. godine u Krajini. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Radi se, prvo, o visokom funkcioneru MUP-a Srbije, ne o običnom. To je prva stvar. Druga, on nije bio u privatnoj poseti u Krajini i u Kninu već je dolazio po sasvim određenim poslovima i o tome smo imali izjave koje smo prikupili krajem 1990. godine kada smo radili na dokumentovanju ilegalnog naoružavanja i kod Srba u Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da ne pominjemo imena pošto to vama smeta, je li taj čovek poreklom iz Krajine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam njegovu poreklo. Po prezimenu i imenu pretpostavljam da bi mogao da bude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pa ja onda mogu da vam kažem da je poreklom iz Krajine. Da li ste vi tvrdili, pošto to ću takođe da osporim, ali da li ste vi tvrdili da je Kapetan Dragan bio čovek DB i da ga je DB dovela iz Australije (Australia)?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Po saznanjima koja smo prikupili jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Rekli ste da su oko Šida se pojavile neke paravojne formacije za koje se nije znalo ko ih šalje. Jeste tako rekli?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je konkretno za onaj kamp gde je vršena obuka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, da li je to njih iko slao ili su to bili neki dobrovoljci?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja konkretno mogu da navedem slučaj koji i vi znate, kada je gospodin Šešelj držao miting negde, ili na Trgu Republike ili kod Doma sindikata i slao dobrovoljce na ratište. To je prenosila televizija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, vi dobro znate da su sve opozicione partije držale mnoge mitinge, pa ne bih mogao baš da se setim svakog mitinga, niti su me baš mnogo interesovali, ali je li tačno da su sve opozicione partije držale mnogobrojne mitinge u to vreme? Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije problem, nije to odgovor na ovo šta sam vam rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ja vas sad pitam za sledeće. Pošto ste vi naveli "Dušan Silni", Mirko Jović, pa onda Srpsku gardu SPO-a, pa Srpska radikalna stranka, praktično sve veće opozicione stranke formirale su neke dobrovoljačke odrede. Je li tako bilo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tada su se utrkivali da dokažu svoje srpstvo upravo sa time.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste. Je li sporno da je reč isključivo o opozicionim strankama u Srbiji tada?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam tada o tome govorio u svom iskazu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, da li je možda Socijalistička partija kao vladajuća stranka formirala neke svoje dobrovoljačke odrede ili su svi ovi odredi koje ste vi nabrojali bili formirani od strane raznih opozicionih stranaka?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam naveo deo iskaza u intervjuu BBC (BBC) u seriji "Smrt Jugoslavije" (The Death of Yugoslavia), gde je gospodin Šešelj izjavio da je naoružavao i slao svoje dobrovoljce po zadatku Jovice Stanišića, a da to Jovica nije ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, generale. Da li to znači da vi ovde svedočite na osnovu gledanja BBC?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nego na osnovu onoga šta sam čuo šta je izjavio gospodin Šešelj javno, a to je jednim delom pričao i kad se pojavio i u Vukovaru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ako budemo imali vremena, pitaću vas šta ste još gledali na BBC, ali to je ono što vi kažete da ste videli na BBC. Molim vas, da li je sporno da su, dakle, opozicione stranke formirale te paravojne formacije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne bi trebalo da bude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije sporno, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ali nisu samo one.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, je li možda neka Socijalistička partija formirala neku paravojnu formaciju?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa vi to sada svodite na partije. Ja ne govorim o partijama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi ste rekli da su opozicione partije sve formirale neke formacije.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, ali pored toga i ljudi iz MUP-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad ćemo da, sad ćemo da dođemo na to, samo molim vas dozvolite da vas pitam. A da li je sporno, dakle, da su te opozicione partije, upravo te koje su formirale te formacije, nastojale da mene i postojeći režim u Srbiji sruše i 9. marta 1991. godine i sve vreme, i sve vreme punih 10 godina? Je li to sporno? A da se ograničimo na 1991. godinu ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, postavili ste pitanje, dozvolite svedoku da sada odgovori. Generale, postavljeno vam je pitanje o 9. martu 1991. godine, dakle, vrlo konkretno pitanje. Možete li da odgovorite?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Znači mogu da odgovorim da je u Srbiji od stranke do stranke zavisio odnos prema aktuelnom predsedniku. Znači, to su promenljivi odnosi bili, od apsolutno desne opozicije do koalicije sa SPS-om.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, možemo li da idemo dalje? Ako su te opozicione stranke koje su formirale ove odrede bile organizovane, da su ti odredi bili organizovani od strane policije za koju tvrdite da sam je ja kontrolisao, ako je to tačno, onda je policija radila protiv mene, a ako policija nije radila protiv mene, onda to šta vi kažete ne može biti tačno. Je li tako ili nije, generale?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nego?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači policija je organizovala paravojne formacije opozicionih stranaka koje su radile protiv postojeće vlasti, postojeće vlade, postojećeg predsednika i tako dalje, policija postojeće vlasti?

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, dozvolite svedoku da odgovori na to kako bi se to razjasnilo, a onda idemo na pauzu. Izvolite generale. Možete li da odgovorite na ovo pitanje ili želite da optuženi razjasni pitanje?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Pa jasno je. Ja prvo nisam tvrdio da su te paravojne grupe stranačke organizovali ljudi iz MUP-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači ne tvrdite da su te paravojne ...

SUDIJA MEJ: Pa dozvolite mu da završi. Gospodine Miloševiću, dozvolite svedoku da završi. Nemoguće je da završi, ako ga stalno budete prekidali. Generale, molim vas da nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu, ali ja sam shvatio da je to ono šta tvrdi, a ako ne tvrdi, onda može da završi odmah.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Evo vam mog odgovora, i tamo gde su znali za to, nisu preduzimali mere po zakonu nego su tolerisali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, da vas pitam nešto. Znae li vi koliko je ekstremista, koliko se muslimanskih ekstremista sa teritorije Srbije i Sandžaka borilo kao dobrovoljci u armiji Alije Izetbegovića? Je li veliki broj?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

SUDIJA MEJ: Sada se udaljavamo. Idemo na jednu sasvim različitu temu, u sasvim različitom pravcu. Sada idemo na pauzu. Pauza od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, postavio sam vam pitanje da li znate koliko je dobrovoljaca muslimanskih ekstremista iz Sandžaka išlo da se bori u armiji Alije Izetbegovića, znači iz Srbije. Vi ste odgovorili da ne znate, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zar nije vaš posao pošto ste bili na čelu obaveštajne, odnosno Uprave bezbednosti JNA da upravo to znate?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, to bi upravo trebala da radi Služba državne bezbednosti Srbije, jer se radi o građanima Srbije, a ne o vojnim licima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, a recite mi, ako Državna bezbednost nije sprečila te ekstremiste koji su išli da se bore u redovima vojske Alije Izetbegovića, da li iz toga možete da izvučete zaključak da ih je Državna bezbednost slala tamo da se bore?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja to nisam rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zašto izvlačite zaključak da je Državna bezbednost slala ove dobrovoljačke jedinice ovih opozicionih partija koje ste navodili?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam rekao da je slala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nego da nije sprečila?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači da je mogla da spreči, ako je imala saznanja, a neka saznanja je imala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako onda nije sprečila ove iz Sandžaka da idu da se bore tamo? I tamo je morala da ima po istoj logici saznanja.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne znam da li su imali saznanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ne znate.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Zamenjena je sada teza.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ne bih rekao da je zamenjena teza. A recite mi, molim vas, pošto kažete imali ste podatke o jednom visokom funkcioneru MUP-a u Krajini, je li to znači da ste vi tog visokog funkcionera MUP-a kao Služba bezbednosti, Uprava bezbednosti JNA obrađivali, pa ste tako došli do tih podataka?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, da smo ga obrađivali ja bih imao mnogo više podataka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa imate li ili nemate operativne podatke?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imam operativni podatak da je boravio u Krajini, da je imao svoj pseudonim, da se predstavljao drugačije nego što jeste i da je bio u kontaktu sa Martićem oko organizovanja Srba dobrovoljaca koji kasnije ulaze u kamp u Golubić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A recite mi molim vas, pošto ste imali taj podatak o jednom funkcioneru policije iz Srbije koji je građanin Jugoslavije i dakle boravi na teritoriji Jugoslavije i to je vama sumnjivo, da li ste imali podatke o nekim predstavnicima policija ili sličnih službi stranih država koji su bili na tom terenu u to vreme i oko tog vremena, ako ste evo našli podatak za tog jednog, za tog iz Srbije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Vi opet sada zamenjujete ono o čemu pričamo. Ja mogu da govorim i o tim saznanjima oko paravojnog organizovanja koje su činili i ljudi iz MUP-a Hrvatske upravo na tom području.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, iz MUP-a Hrvatske, ali da li još nekih stranih zemalja? Jeste li imali te podatke?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, na području Krajine ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste li imali na području Hrvatske te podatke, mislim Hrvatske u celini?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bio je jedan slučaj oko Opatovca, meni se čini, gde su pronađena tela sa ličnim ispravama stranih državljana, ali bar vi treba da znate da Služba bezbednosti JNA nije bila svemoguća služba koja kontroliše sve i svakoga. Ona je imala svoj delokrug rada i nešto šta je dolazilo kao uzgredna, sporedna informacija i to je primano, ali nije bila orijentacija

niti zadatak Službe bezbednosti u JNA da prati sve što se događa u Jugoslaviji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako tvrdite da Služba bezbednosti vojske nije bila svemoguća, šta ja uvažavam naravno, da li to važi isto i za Službu državne bezbednosti, da ni ona nije mogla biti svemoguća?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne govorim o svemogućnosti u smislu da ne može da dođe do određenog podatka nego da nije svemoguća u smislu da treba da radi i skuplja težišne podatke koji nisu u njenoj nadležnosti. Znači isto tako i Služba državne bezbednosti ne može da zna stanje u armiji, jer za to nije nadležna, ali je nadležna i odgovorna da zna stanje među građanima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nego koliko je moguće, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li smo onda razjasnili to da nije tačno da je policija Srbije stajala iza ovih paravojnih formacija koje ste vi navodili?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Koje konkretno formacije?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo ove, vi ste naveli "Dušan Silni", Mirko Jović, SPO-a, SRS-a, praktično sve opozicione partije.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači može se razgovarati pojedinačno. Ja nemam saznanja da je Služba državne bezbednosti stajala iza odreda "Dušan Silni", ali stoji činjenica da je taj odred sa područja Srbije došao tamo i stoji činjenica da sam ja dva dana nakon što sam dao informaciju SSNO-u o zločinu u Lovasu, takvu informaciju dao i MUP-u Srbije, smatrajući da je on nadležan za ta lica koja su sa područja Srbije došla praktično na područje Hrvatske. Nije mi poznato da su oni reagovali na to i pored toga što je zločin bio počinjen. Dao sam podatke konkretno za 12 lica koje smo identifikovali, od kojih je jedan bio po prezimenu, koliko ja znam, Grk. Prema tome, mislim da je sve jasno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Upravo nije to jasno zbog toga šta vi govorite o tome da je policija Srbije trebalo, po tome što vi kažete, da deluje na teritoriji Hrvatske da bi raščistila neki zločin koji se desio na teritoriji Hrvatske. To nije njena nadležnost. Zar to nije bila odgovornost vojske koja je bila, pod čijom je kontrolom bila ta teritorija?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Znači što se tiče vojske, prijave su podnete, obavešten je vojni tužilac, obavešten je sa aspekta da su dva vojna lica, komandant i zamenik komandanta odreda iz Valjeva delom učestvovali u tom događaju, ali Službi državne bezbednosti, MUP-u Srbije dostavljeni su poimenični podaci za 12 lica iz tog odreda koji su ustvari nat-erali Hrvate da budu živi štit.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je, da li ste vi došli do saznanja da policija Srbije nije ništa preduzimala prema licima koji su bili državljani Srbije i koji su izvršili neke zločine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam, nisam, to nisam rekao, nemojte tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da se u Srbiji još 1992. godine ili početkom 1993. godine sudilo pojedincima za ratne zločine izvršene u Bosni i Hercegovini, jer se ustanovilo da su njihovi državljani, odnosno da su naši državljani?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Znam samo za slučaj "Žutih osa" i suđenje negde u Loznici, meni se čini da je bilo u Loznici. Za druge slučajeve ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije vam poznato da su preduzimate mere protiv izvršilaca krivičnih dela?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Koliko sada vidim, u Beogradu tek sada teče suđenje za neka lica koja je MUP Srbije svojevremeno pritvarao, a onda posle toga ih isporučivao po navodno stvarnoj nadležnosti u Republiku Srpsku gde su bili pušteni na slobodu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to odgovornost Republike Srbije za to?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sada ta ista lica se sude u Beogradu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta je vaše objašnjenje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa mislim da je jasno šta sam rekao, znači da je izvršena, da je tada tolerisano to. Pronađen je modus da one koje je trebalo osuditi, u roku od 24 sata se isporuče i predaju u nadležnost navodno drugom mesnom nadležnom MUP-u, a građani Srbije su bili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bili su građani Srbije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne znam za taj podatak, ali voleo bih kada bi mi dali podatke o tim građanima Srbije.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja znam konkretno za Lukića da je građanin Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kog Lukića?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Iz te grupe koja je učestvovala u likvidaciji tamo negde oko Višegrada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zar on nije građanin Republike Srpske, odnosno Bosne i Hercegovine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja koliko znam nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam čuo za to ime, ali mi je poznato da je to građanin Bosne i Hercegovine, odnosno Republike Srpske. Pomenuli ste jedinicu ili sam ja to pogrešno zapisao, jedinicu "Crnogorac". Jeste li tako rekli?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rekli ste ne znate ko je bio u sastavu te jedinice.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Poimenično ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali znate ko je komandovao tom jedinicom?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znao sam podatke o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je komandovao tom jedinicom? Mislim ako spada u nešto šta ne ugrožava vašu bezbednost odgovorite, ako ne spada, nije problem.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim da sam na privatnoj sednici to ime spominjao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da ne spominjemo ime, je li on otišao tamo kao dobrovoljac ili ga je neko poslao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ne znate. Dobro. Govorili ste o tome da vas je o prisustvu nekih funkcionera obavestio pukovnik Petrović koji je bio organ bezbednosti tamo negde u Istočnoj Slavoniji. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pukovnik Petković, ne Petrović.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Petković, da Petković.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I još, ovaj, bilo je i drugih starešina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I rekli ste da su neki funkcioneri MUP-a dolazili na prostor Šida u posetu kod generala Arandelovića ili Anđelkovića, komandanta divizije, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Arandelovića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Arandelovića, komandanta divizije.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I da je, rekli ste da je taj vaš pukovnik Petković udaljavan sa tih sastanaka.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li to znači da je on dolazio na sastanke sa njima, pa ga je onda komandant udaljio ili su ovi došli u posetu komandantu divizije i razgovarali sa njim, pitali ga o situaciji, prikupljali informacije i tako dalje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, znači video ih je da su došli kod komandanta i hteo je da prisustvuje, a onda mu je rečeno da on nema potrebe da tu bude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači da se pitanje nije ticalo pitanja bezbednosti, možda su došli privatno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam zbog čega bi stalno privatno dolazili u posetu najodgovornijim komandantima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro recite mi, pošto ste ...

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, mislim da je to bilo na privatnoj sednici i ne znam zašto svedok nije to spomenuo.

SUDIJA MEJ: Generale, ako želite da pređemo na privatnu sednicu, recite to.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Pošto smo ovaj deo načeli, ako je to dalje tema, ostaćemo na otvorenoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pazite, dakle, ustanovili smo činjenice da vaš organ bezbednosti, pukovnik Petković nije prisustvovao tim razgovorima ali vas je on obavestio o sadržini tih razgovora. Kako vas je mogao obavestiti ako nije tim razgovorima prisustvovao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nemojte govoriti ono šta nisam rekao. Ja nisam rekao da me je obavestio o čemu su razgovarali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi ne znate o čemu su razgovarali?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Samo polako da objasnim, znači da objasnim ono šta sam govorio, da je neprirodno da organi unutrašnjih poslova dolaze kod komandanata, a dolaze verovatno službeno, a da tome ne prisustvuje, samo dozvolite, da tome ne prisustvuje organ bezbednosti, jer ako se radi o problemima bezbednosti, onda je on za to nadležan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jeste li malopre upotreбили reč "verovatno službeno"? A šta ako nisu došli službeno? Vi pretpostavljate verovatno službeno, to je vaša pretpostavka?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam rekao verovatno službeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, rekli ste, sad baš ste upotreabili reč "verovatno službeno".

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Eto, u redu, da je verovatno službeno, ali jesu li privatno dolazili, je li vi znate zbog čega su dolazili?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne znam ni da su dolazili, ali vi ste objašnjavali, da uzmemo sad drugi primer, da ste još 1989. godine, dok ste bili komandant divizije u Sarajevu i kad ste dolazili kod jednog generala, vašeg kolege na višem položaju, kod njega zaticali jednog kasnije visokog funkcionera Državne bezbednosti. Da li pretpostavljate da su se oni privatno poznavali i razgovarali i posećivali se?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Komanda nije mesto gde se privatne posete primaju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete da vas niko nikad nije privatno posetio na vašem radnom mestu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači dok sam bio u Upravi bezbednosti, ako mi je privatna poseta dolazila onda nije mogla da bude u mojoj kancelariji nego sam morao da idem u sobu za posete, isto i kao general.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To govorite o Generalštabu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I po drugim komandama, propis je svuda isti, soba za posete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači komandant neke armije, ako mu dođe privatna posete ne sme da primi tog privatnog posetioca u svojoj radnoj sobi nego mora da ide u sobu za posete?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Komandant sme svašta, ali ja govorim o propisima, a ovde je očigledno da to nisu bile službene posete i da je to bilo građenje odnosa koji će kasnije doći do svog finala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To bi trebalo da bude neka vaša pretpostavka, da je neko 1989. godine gradio odnose sa nekim, neko iz Državne bezbednosti gradio odnose sa nekim u vojsci?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Isključujete privatna poznanstva, druženja i tako dalje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da sam o tome dovoljno govorio i da onaj ko treba da izvuče zaključak, može da izvuče zaključak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ti zaključci nisu toliko duboki da se ne mogu izvući. Nisam siguran da li je ovo pitanje raspravljano na zatvorenoj sednici, ja ga nemam ovde zabeleženo da je na zatvorenoj, ali ovo pomenuću vam samo 28. juni 1992. godine kada je general Panić nešto naredio. Je li to bilo na zatvorenoj sednici? To ste pitani, to su vas pitali.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da se setim tog 28. juna 1992. godine.

SUDIJA MEJ: Postavite pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa moje pitanje je, kako sam ovde zapisao, da je komandant Teritorijalne odbrane Panić naredio, dakle Panić koji je komandovao tim područjem, sećate li se sada?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ali nije 28. juni nego 28. januar 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda sam ja pogrešno pročitao kako sam zabeležio, 28. januar. U redu. Je li to bilo na zatvorenoj sednici?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Može da se kaže i na otvorenoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Može i na otvorenoj. Dakle, komandant Teritorijalne odbrane tražio da se Arkanova jedinica skloni sa tog terena, a neko vam je rekao da je Radovan Stojičić tada rekao da neće biti problema, jer će biti u sastavu brigade koju će formirati MUP Srbije. Jeste li tako rekli?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije spomenut komandant Teritorijalne odbrane, verovatno ste napravili lapsus, znači izašla je naredba o raspuštanju i razoružavanju paravojnih sastava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ta je naredba bila potpuno na mestu, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, 10. decembra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je bila naredba Predsedništva. I po toj naredbi ovi sastavi se ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Raspuštaju.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisu se do tada raspustili, pa je onda general Panić naredio pukovniku Petkoviću da stupi u kontakt sa Stojičićem i da ga na to upozori. Rekao sam šta mu je odgovoreno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali vi kažete da je Stojičić tada rekao da neće biti problema, jer oni ulaze u sastav brigade koju formira MUP Srbije.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste to rekli?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li formirao MUP Srbije neku brigadu na području Istočne Slavonije? Je li vam poznato da je bila neka brigada MUP-a Srbije na području Istočne Slavonije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja govorim samo ono šta je njemu odgovorio, a ne šta je on posle toga uradio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, vi govorite šta vam je neko rekao da je neko nekom rekao, a ne šta je on odgovorio.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije to baš u takvom banalnom smislu nekakvog prepičavanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, ja vam postavljam pitanja o materijalnoj činjenici. Da li je po vašem saznanju formirana bilo kakva brigada MUP-a Srbije na teritoriji Istočne Slavonije, molim vas?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa morao bih da se prisećam sad da bih došao do takvog podatka, a imao sam podatak da u takvu brigadu, da u takvu jedinicu ulaze i neki od sastava koje sam navodio, deo ljudi iz onih sastava koje sam ranije navodio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, zar nije to nešto nelogično? Da li se onda radi o formiranju jedinica koje su izvršile vlasti Krajine na tom području? Nije mi poznato da je postojala bilo kakva brigada MUP-a Srbije na tom području, je li vama poznato? Meni nije pa vas zato pitam, je li vama poznato da je bila neka brigada MUP-a Srbije na području Istočne Slavonije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imam ja, ovaj, jedan deo šta bih vas pitao. Zašto general Života Panić, kaže pukovniku Petkoviću da za Arkanove sastave upozori Stojčića Badžu da treba da budu rasformirani? Šta on ima sa time? Evo, to je pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ono šta ste vi rekli, da je deo tih ljudi ili neko od tih ljudi građanin Srbije pa mu skreće pažnju da građani Srbije, dobrovoljci koji su tu došli, treba da se uklone sa tog prostora. To verovatno može da bude. Koje drugo objašnjenje možete imati vi? Je li vi imate drugo objašnjenje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je vaše objašnjenje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imam objašnjenje da je Arkanov sastav tada bio pod apsolutnom kontrolom ljudi iz MUP-a Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na osnovu čega zasnivate to, na čemu zasnivate tu tvrdnju da je Arkanova dobrovoljačka garda bila pod MUP-om Srbije? To prvi put čujem.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A da li ste čuli da su imali službene legitimacije Državne bezbednosti Srbije?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam čuo da je Arkan imao službenu legitimaciju Državne bezbednosti saveznog MUP-a, odnosno saveznog Sekretarijata za unutrašnje poslove u vreme kada je na čelu tog Saveznog sekretarijata, savezni sekretar bio Stane Dolanc. To sam čuo, i vi verovatno to znate bolje od mene.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Te su legitimacije menjane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znam da li su menjane. A da li je tačno ovo šta vam kažem da, da li je tačan taj podatak da je imao dokumenta saveznog SUP-a u vreme SFRJ, kada je na čelu tog saveznog SUP-a bio Stane Dolanc, Slovenac, dakle vodeći slovenački političar?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to nije problematično iz tog ranog perioda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, to je tačno, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pretpostavljam da jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E pa dobro, onda da se ne bavimo više tom farsom o ovome, o Arkanu i MUP-u Srbije, ako je jasno da je to bio savezni SUP iz nekadašnje SFRJ.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, nemojte imputirati ono šta nisam rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste pomenuli, a sami odlučite da li vas ovo ugrožava i da li treba da pređemo na zatvorenu sednicu, sastanak 25. februara 1992. godine u Vukovaru, gde ste naveli koja su lica bila i gde kažete da su oni odlučili da se postavi komandant Teritorijalne odbrane u Vukovaru. Je li vam treba zatvorena sednica za to?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ako nećemo imena upotrebljavati neće trebati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li mogu da upotrebim jedno ime koje vam ne pretili, to je ime Gorana Hadžića koji je bio tada predsednik Istočne Slavonije, predsednik skupštine ili predsednik Vlade Autonomne Oblasti Istočne Slavonije. Pa je li u njegovoj nadležnosti bilo da postavi komandanta Teritorijalne odbrane?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa sad šta je u nadležnosti, kad biste čitali sad one zakone koje ste čitali na početku, onda bi to proizašlo da je to nekakva improvizacija. Ali nije moj cilj rasprave bio da o tome razgovaramo nego da su dva čoveka iz MUP-a Srbije postavljena za komandanta i načelnika štaba Teritorijalne odbrane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, recite mi da li su ta dva čoveka za koja vi tvrdite da su iz MUP-a Srbije, ja ne mogu da vam to kažem, jer su meni ta imena nepoznata, da li su oni bili tada na dužnosti u MUP-u Srbije ili su došli tamo kao dobrovoljci i da su poreklom iz tih krajeva?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne mogu da shvatim kako aktivno lice može da postane dobrovoljac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zašto ne može, ako napusti svoju službu i ako kao dobrovoljac ode negde?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa onda treba da napusti prvo službu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Otkud znate da nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Zato što sam rekao da su iz MUP-a Srbije došli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa nisu mogli da rade i u MUP-u Srbije i da budu u Teritorijalnoj odbrani tamo, to je nemoguće, oni su morali da imaju neki posao u MUP-u Srbije. Dakle, taj posao nisu mogli da obavljaju, ako su otišli tamo u Teritorijalnu odbranu.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam samo to rekao, da su iz MUP-a Srbije došli i postavljeni na tu funkciju. I drugo, da je i Stojčić Badža, ovaj, isto bio funkcioner MUP-a Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa u vreme kad je to radio nije bio funkcioner MUP-a Srbije.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako bi mogao da obavlja svoju funkciju u MUP-u Srbije, ako je bio tamo dobrovoljno, da pomogne odbranu u Istočnoj Slavoniji?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To bih već morao na privatnoj sednici, ako treba da odgovaram o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo je logično pitanje, ono vam ne traži privatnu sednicu.

SUDIJA MEJ: Svedoku bi bilo lakše da odgovara na privatnoj sednici. Preći ćemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, na otvorenoj smo sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu, rekli ste da je neko bio postavljen, očigledno od nadležnog organa, tamo na čelo Teritorijalne odbrane, a rekli ste, istovremeno i paralelno govoreći o drugim stvarima, da su postavljene aktivne starešine na čelo TO Krajine, aktivne starešine JNA. Jeste tako rekli?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Upućivane su na funkciju u Teritorijalnu odbranu i u Ministarstvo odbrane Krajine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Postavljane aktivne starešine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bili su aktivni, pa po proceduri koja ide postavljani su tamo, ali su bili pre toga aktivne starešine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li to potvrđuje da je Teritorijalna odbrana bila pod kontrolom JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Na tom prostoru jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Imam sad da vas pitam nešto u vezi sa onim finansiranjem. Govorili ste da je Jugoslavija, Vojska Jugoslavije finansirala, finansijski pomagala Vojsku Republike Srpske i Vojsku Republike Srpske Krajine, i Srbija je, što nije sporno, finansijski pomagala. Pa mi, molim vas, odgovorite na jedno sasvim jednostavno pitanje. Da li je Vojska Jugoslavije, pošto ste vi to jako povezali, imala ikakve naredbodavne funkcije u odnosu na bilo kakva borbena dejstva Vojske Republike Srpske i Vojske Republike Srpske Krajine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja nemam takva saznanja, bio sam van aktivne službe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li je onda jasno da se tu radi o odvojenim vojskama, o odvojenim institucijama, o odvojenim državama od kojih se, dakle, mora odvojiti materijalna pomoć koja nije sporna? Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A zašto se iz jedne vojske urgira u drugu vojsku da joj se pošalju ljudi koji se nisu hteli odazvati pozivu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam razumeo šta ste rekli.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Zašto se dopisima iz jedne vojske šalju zahtevi drugoj vojsci da joj pošalju oficire koji se nisu hteli odazvati, ako su to dve odvojene vojske u apsolutnom smislu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pre svega, da li je jasno da su za vreme postojanja SFRJ sve to bili oficiri jedne vojske koja se zvala Jugoslovenska narodna armija?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi ovde govorili o sastanku Branka Kostića i Veljka Kadrijevića sa Alijom Izetbegovićem, gde su se oni dogovorili da se pripadnici JNA poreklom iz Bosne i Hercegovine vrate u Bosnu i Hercegovinu? Jeste pominjali taj sastanak?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam, ali ne radi se o generalu Kadrijeviću nego Blagoju Adžiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja sam napravio grešku. Dakle, Branko Kostić, potpredsednik Predsedništva Jugoslavije i Blagoje Adžić u vreme kad je već zamenio Kadrijevića, je li tako, u svakom slučaju broj jedan

general u vojsci tada, imaju sastanak sa Alijom Izetbegovićem na kome Izetbegović traži da se pripadnici JNA poreklom iz Bosne i Hercegovine vrate svi u Bosnu i Hercegovinu. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, i da napuste ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da napuste JNA i da dođu u Bosnu i Hercegovinu. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je pre svega mislio na Bošnjake, kako se sada zovu, ali je isto tako tražio i da građani koji nisu sa teritorije Bosne i Hercegovine napuste, a pripadnici su JNA, da napuste Bosnu i Hercegovinu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Je li Savezna Republika Jugoslavija po svom formiranju 28. aprila 1992. godine povukla sve građane rođene u Srbiji i Crnoj Gori, dakle, Saveznoj Republici Jugoslaviji sa prostora Bosne i Hercegovine? Je li to tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nešto malo kasnije, kasnilo se u tome, ali je povlačenje bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ta dinamika je bila izazvana logističkim problemima i tehničkim problemima, ali ne svakako voljom i nastojanjem da se to tako reši. Je li tako, generale?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je onda čudno ako vlasti Republike Srpske Krajine, isto to šta Izetbegović traži od Kostića i Adžića, traže od organa Jugoslavije, da im omogući da se vrate oficiri koji su sa tog područja, tamo rođeni, u vojsku Republike Srpske Krajine i u Vojsku Republike Srpske?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Čudno je to da se radi o aktivnim oficirima Vojske Jugoslavije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa zar se nije, i kad je o Izetbegoviću bilo reči, radilo o aktivnim oficirima?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne govorimo sad o Izetbegoviću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ne, ja govorim i o Izetbegoviću, zar nije i onda bilo u pitanju aktivni oficiri da se vrate?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste ko je želeo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je želeo? A zar nije i u ovom slučaju bilo ko je želeo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači i u ovom slučaju je bilo ko je želeo, ostao je u Vojsci Jugoslavije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ali suprotno toj njihovoj želji gde hoće da ostanu, traži se od druge vojske da oni budu isporučeni, taj grub izraz da upotrebim, toj vojsci u drugoj državi. I to se traži od načelnika Generalštaba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, ja imam ovde, imam jedan čist podatak u vezi sa tim. Prvo samo da raščistimo, da li je neko od građana Krajine ili Republike Srpske nasilno poslat u vojsku Republike Srpske i Vojsku Republike Srpske Krajine od strane organa JNA ili su tu otišle one starešine sa tog područja koje su želele da odu tamo da pomognu odbranu tih krajeva?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Meni nije poznato da su nasilno odvedeni, ali mi je poznato da oni koji nisu hteli da odu, imali su službene reperkusije u odnosu na status koji su do tada imali. I navodio sam primer Makedonca koji je samo rođen u Sarajevu na kojeg je vršen pritisak da će morati da ode u Sarajevo ponovo, u Vojsku Republike Srpske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa to je birokratski problem u vojsci, gledali su po mestu rođenja, to nema nikakve veze. I vi ste rešili taj problem.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam. I ja sam taj problem rešio zato što sam intervenisao, a da nisam intervenisao verovatno bi bio rešen na drugi način.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali zar niste maločas rekli da niko nije na silu nateran da ide u Vojsku Republike Srpske i Vojsku Republike Srpske Krajine bez obzira što je bio građanin tih republika a ne SRJ?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao i drugi deo koji vi sada ne spominjete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koji drugi deo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da je postojao pritisak u odnosu na njihov status u službi. I mogu još nešto da vam kažem, sva ta lica nisu imala uobičajenu ličnu kartu građanina Jugoslavije nego su imali oznaku na ličnoj legitimaciji, "seriju T" ili "tranzit", da su službovali u Vojsci Jugoslavije i da

dugi niz godina nisu mogli da dobiju državljanstvo Jugoslavije. Taj proces je počeo, taj proces davanja državljanstva pripadnicima Vojske Jugoslavije ubrzano tek nakon promena 5. oktobra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kojim pripadnicima Vojske Jugoslavije, kojima? Koji su bili sa tog područja drugog?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Znači, nisu mogli da dobiju državljanstvo, godinama se nije mogao razrešiti njihov status.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A bili su oficiri Vojske Jugoslavije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A bili su oficiri i podneli su zahtev, ali u MUP-u Srbije je to godinama držano zaleđeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi znate da je pitanje državljanstva nekoliko poslednjih godina rešavano isključivo u Saveznom ministarstvu unutrašnjih poslova, a ne u MUP-u Srbije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Hajde sada da vam kažem ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Treba da znate te propise, pretpostavljam.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ali ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, da li je ovo tačno, evo sad ću da vas pitam pošto, ja ovde imam, sobzirom na ono šta ste vi svedočili, jednu potpuno drugačiju, drugačiju informaciju pa ćete mi komentarisati to i reći je li to tako ili nije. Svi oficiri koji su kao dobrovoljci u Krajini i Bosni išli, bili su na vezi i pozivani od strane i zahtevima Krajine ili Republike Srpske. Da razložimo to. Je li to tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ne bih to mogao da vam kažem decidno, to mi nije poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ali ako se radilo o aktivnim oficirima JNA, a oni bili pozivani i to je pitanje onda otvarano u JNA. Jer vi ste, na primer iz Krajine, poziva vas rukovodstvo Krajine da im pomognete tamo u odbrani, aktivni ste oficir JNA, vi to pitanje morate otvoriti sa svojim starešinama i u svojoj jedinici. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam, dozvolite, ja sam na takva pitanja odgovarao da može da ode tamo, ali neka se demobilise iz JNA, nek prekine službu u JNA i onda može otići gde hoće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je i bilo.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A deo o kojem smo mi razgovarali, vi verovatno mislite na Vojsku Jugoslavije?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ali vi ste upotreбили izraz u JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, na Vojsku Jugoslavije.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pazite, kaže se ovako. Organizovani su razgovori sa tim oficirima koji su na molbu ljudi iz Krajine ili Republike Srpske traženi da se vrate tamo i na tim sastancima oni su se izjašnjavali hoće li ići u rodni kraj ili neće. I evo podatak koji ja imam. Na tim sastancima oko 80 posto onih koji su bili zamoljeni da se tamo vrate odbijali su da idu. Ne znam da li je taj podatak tačan, meni se do sad činilo da je mnogo više prihvatilo da ide, ali takve koji su odbijali da idu niko nije upućivao iz Vojske Jugoslavije jer na to nisu imali pravo, sobzirom na status vođenja borbe u drugoj državi. Dakle, oni koji bi odbili da idu nisu ni po kakvoj naredbi upućivani ni u Bosnu ni u Krajinu. Je li to tačno ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je to da su držani sastanci sa tim starešinama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I da su onda sa njima razgovarali da li hoće ili ne?

SUDIJA MEJ: Dozvolite svedoku da završi.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Ali je i tačno da su ti razgovori imali i karakter svojevrstnog psihološkog pritiska na te ljude, jer da se radilo samo o običnoj dobrovoljnosti, ne bih bio ja zamoljen u jednom slučaju da intervenišem da taj starešina ne ode u Bosnu. Znači da je to bila apsolutna dobrovoljnost, čovek kaže da ne želi da ide i ništa se sa njim ne dešava. Tu postoje, koliko ja znam, i dva perioda, period 1993. godine u kojem je bio evidentan pritisak na takve starešine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od koga?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Od starešina, znači na odgovornim funkcijama, da mora otići na dužnost u Bijeljину. Znači, imao sam konkretno slučaj svog jednog zamenika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li taj bio iz Bijeljine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On je bio iz Bijeljine. Ili će biti penzionisan ili će otići u Bijeljину i morao sam da intervenišem da bih ga zadržao u službi. To je 1993. godine, odnosno 1992. godine, druga polovina 1992. i početak 1993. godine. Kasnije je to smanjeno kao nekakav pritisak ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, zar niste vi u drugoj polovini 1992. godine i početkom 1993. godine već bili u penziji?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja vam govorim o globalnom periodu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne o globalnom periodu nego vi kažete druga polovina 1992. i 1993. godine, vi ste tada bili u penziji ...

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa dozvolite ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: O kakvom pomoćniku govorite onda?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa dozvolite, ja ne mogu da odgovorim ako me stalno prekidate. Znači, ovaj slučaj o kojem ja govorim je bio u aprilu 1992. godine, konkretan slučaj koji navodim kada je čovek morao da ode u penziju ili će otići tamo. A govorim o globalnom stanju, od polovine 1992. godine do 1993. godine, da ne kažem ko je tada bio penzionisan i zbog čega je ta klima na neki način promenjena, gde vi razgovarate sada o sastancima koji se drže i gde se ljudi ubeđuju da odu. To je druga jedna situacija u odnosu na 1992. i 1993. godinu, šta je bilo iskorišćeno i za svojevršno etničko pročišćavanje vojske od onih koji nisu u Srbiji i Crnoj Gori rođeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta znači, šta znači etničko pročišćavanje? Pročišćavanje od Srba koji nisu rođeni u Srbiji, je li to hoćete da kažete?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne samo to. Znači mogu da vam kažem da je od mene jedan visoki general tražio da udaljim iz službe sve one koji nisu Srbi i Crnogorci, pa čak i Hrvata koji je otkrio veoma značajan slučaj u Hrvatskoj koji je poznat celoj javnosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale ...

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I ja sam to odbio da uradim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste ispravno to odbili da uradite, ali mi recite da li vam je, generale, poznato da to nikada nije bila politika Jugoslavije, ni politika političkog rukovodstva ni Jugoslavije ni Srbije da se bilo ko po nacionalnoj osnovi udalji iz Vojske Jugoslavije? Na kraju krajeva, i 1999. godine vaš prvi nadređeni, načelnik Uprave bezbednosti Vojske Jugoslavije bio je Mađar, a bilo je generala i Muslimana, i Albanaca i svih nacionalnosti u Vojsci Jugoslaviji, jedino u Srbiji i Crnoj Gori. A da kažem u Srbiji, za ono vreme dok sam ja bio predsednik, niko nije zbog nacionalnih razloga diskriminisan. Je li tam to poznato, generale?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sad ću da vam odgovorim. Prvo, kad smo razgovarali 5. marta 1992. godine oko toga zašto mi je poveren sa funkcije zamenika general Tumanov koji je Makedonac, vi ste mi doslovno odgovorili: "Kada budu u makedonskoj armiji postavili Srbina za zamenika šefa njihove službe bezbednosti, e onda ćemo mi Tumanova da postavimo ovde za načelnika". Znači, to je jedan primer.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa nije Tumanov uopšte tada smenjen zbog toga.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne ulazim, ovaj, zašto je smenjen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To nema nikakve veze.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pisalo nam se tada i da li smo oženjeni Muslimankama, u podacima koje ste vi dobijali, pa ste te podatke i 2000. godine dobijali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To nije tačno, ali hajmo dalje.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je ovo što govorim. I drugo, kad govorite o Gezi, to nije sporno, da je Mađar, državljanin Jugoslavije. Ja ne znam da li vam je poznato da, kada je vaš ministar unutrašnjih poslova Vlajko Stojiljković dolazio kod generala Ojdanića na jedan sastanak i pitao da li je general Ojdanić sam, kada mu je ađutant rekao da je unutra Geza, meni je neprijatno ovo šta govorim, ali moram da kažem, on je rekao: "Zar tog Mađara još držite ovde?". Ja vam govorim, nemojte, ako je meni to neprijatno da kažem onda opredelio sam se da to ipak progovorim. To ne izmišljam. Ja govorim o klimi koja je postojala. Nije sporno da je bilo generala i Albanaca i Mađara ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I Muslimana.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I Muslimana, ništa nije sporno, ali ja znam da su i mnogi drugi časni ljudi, od brojnih pilota Slovenaca, Hrvata koji su učinili nešto šta možda ni Srbi ne bi uradili u to vreme, isto morali da odu sa funkcije. Tako je skidan i komandant Ratnog vazduhoplovstva i svi ostali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam vas pitao. Koji komandant ratnog vazduhoplovstva je skinut?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Zvonko Jurjević.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste možda pratili kad sam ovde pustio traku razgovora Kadrijevića i Tuđmana posle potpisivanja primirja u Igalu u prisustvu lorda Karingtona (Peter Carrington), kad Tuđman kaže Kadrijeviću: "Evo, nije ti se vratio ni Jurijević", a Kadrijević mu kaže: "Nek mu služi na čast što se nije vratio, znam ja zašto se on nije vratio" i tako dalje. Prema tome, Jurijević nije smenjen nego je ostao kada je otišao na jedan vikend u Zagreb i nije se više vratio u Beograd. Prema tome, zašto govorite to kad to nije tačno, kad imamo, što bi se reklo, materijalne činjenice da je on napustio ...

SUDIJA MEJ : Čekajte, čekajte, dozvolite svedoku da opiše razgovor za koji vi tvrdite da je na traci. Generale, možete li da nam budete od pomoći u vezi sa tim konkretnim slučajem?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Mogu. Znači, pogrešili ste. Ne radi se o Zvonku Jurjeviću nego verovatno o generalu Tusu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tus je otišao još pre njega i postao načelnik Generalštaba Hrvatske.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Molim vas, molim vas.

SUDIJA MEJ: Dozvolite svedoku da završi.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Jurijević je penzionisan, meni se čini 8. ili 9. februara 1992. godine i sada živi u Beogradu i nigde nije otišao, a proganjan je bio, to znam lično, nožem i pištoljem po beogradskim ulicama, jer je proglašavan izdajnikom, a veći je Jugosloven od mene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam vam citirao ...

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A o gospodinu, dozvolite, gospodinu Tusu, Tus nije pobjegao, Tus je u redovnoj proceduri penzionisan i otišao da živi gde mu je bila porodica u Zagrebu. Znači, ne radi se o njegovom dezertstvu iz JNA. On je penzionisan i otišao u Zagreb. Kasnije je ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad je penzionisan?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači penzionisan je u junu 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Je li to u vreme kad i vi sami kažete da ja nisam imao nikakav uticaj na vojni vrh?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa na onaj vojni vrh u kojem sam ja bio, a to su najbliži saradnici ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ima jedan vojni vrh, nema sto vojnih vrhova, nego ima jedan vojni vrh.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa sada ima neki ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, nemojte molim vas da se preklapate. Pre svega, dozvolite svedoku da završi odgovor, nemojte prekidati njegov tok misli. Dakle, govorimo sada o vojnom vrhu.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Znači, to je jedan dosta neodređen izraz, ko su generali u vojnom vrhu. Ja vojnim vrhom smatram Saveznog sekretara, načelnika Generalštaba i njihove najbliže saradnike koji čine kolegijum Saveznog sekretara, a ima i drugi visokih generala koji su bili u Generalštabu, a nisu pripadali onome što ja zovem vojni vrh. A po mojim saznanjima, vi na taj vojni vrh u toj fazi niste imali bitan uticaj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam imao nikakav uticaj. Šta znači bitan uticaj?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači bitan zbog toga što je bilo nekih generala, a ja sam primer naveo, sa kim ste vi direktno razgovarali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sa kim sam direktno razgovarao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je bilo na zatvorenoj sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, to nije ništa zatvoreno, sa kim sam to razgovarao, ja pa na taj način vi zaključujete da imam uticaj na vojni vrh?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sada samo kažem da je neuobičajeno da predsednik jedne republike, bilo koje, može da komunicira bez znanja njegovog pretpostavljenog sa bilo kojim od generala, a vi ste to tada uradili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte molim vas, ne vidim da je ovo pitanje za zatvorenu sednicu, nadam se da ćete se složiti. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U redu je, šta treba da raspravimo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, vi kažete da sam ja telefonom razgovarao sa Životom Panićem. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Života Panić je tada bio komandant Prve armije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je bio?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bio je zamenik načelnika Generalštaba za kopnenu vojsku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, za kopnenu vojsku, u svakom slučaju bio je na funkciji nadležan za kopnenu vojsku. Da li vi znate, prvo ja sam generala Panića samo površno poznavao i par puta sa njim kontaktirao, da li vi znate da tada kada sam ga ja tražio, ja sam odgovorio na njegov poziv, odnosno spojili su me, jer je on mene tražio? A znate zašto me je tražio, šta je opet stvar vaše unutrašnje procedure, a ne moje, jer ja sam vaspitan čovek pa se javim na telefon kad me neko traži. Tražio me je da se žali da policija Srbije ...

TUŽILAC NAJS: Časni Sude.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

TUŽILAC NAJS: To su paragrafi 118 i 119, svedok se sada na otvorenoj sednici možda dovodi u situaciju u kojoj nema mogućnosti ni za šta drugo sem da se složi sa predpostavkama optuženog.

SUDIJA MEJ: Idemo onda na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja sam razumeo da ću imati ponedeljak i utorak sledeće nedelje da ispitam ovog svedoka, zato što sam počeo moje ispitivanje danas kasno poslepodne, pa želim da mi odgovorite na to, da me ne bi posle iznenadili nekim skraćivanjem koje bi mi poremetilo unakrsno ispitivanje. On je počeo prethodne nedelje da svedoči.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Hajde da rešimo taj problem.

(Pretrsko veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Po nekoj slobodnoj proceni, izgleda da ćete imati oko sedam sati i 45 minuta. Ali to je okvirni proračun. Stoga, mislim da ćete imati sutra i ponedeljak za ispitivanje, radite na osnovu toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da, ali to bi bilo manje od dva ipo dana, gospodine Mej, a svedok je davao iskaz cela tri dana. Sutra je drugi dan, ponedeljak je treći, dok je glavni tužilac imao više od tri dana.

SUDIJA MEJ: Računali smo to na časovnoj osnovi, ne na dnevnoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa onda preračunajte to u časove i ispašće isto.

SUDIJA MEJ: To je trenutna odluka. Prekinućemo sada i sastati se ponovo sutra u 9.00.